

КВІТЕНЬ 1974 APRIL

АЖАК

ЗВ'ЯЗКОВІ І ВПОРЯДНИКИ!

Появилось нове видання
ГПБулави під назвою

ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО

ЦІНА — \$6.00

Є це збірна праця 22-ох авторів — пластових провідників. 471 сторінок друку, багато ілюстрацій, ціна — \$6.00. — Зокрема звертаємо вашу увагу на такі розділи:

- Гурткова система — правильне ведення частин УПЮ
- Зв'язкові вишколюють гурткових
- Планування праці гуртка і куреня
- Пластові ігри — опис 160 різних ігор
- Мандрівництво — практичні поради
- Табірництво — практичні поради

“ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО” можна набути

- в Канаді: у Пластовій кооперативі “ПЛАИ”

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

- у США: у пластовій крамниці “МОЛОДЕ ЖИТТЯ”

Molode Zytia, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y., 10003, USA.

- Замовлення з інших країн треба спрямовувати до Адміністрації “Юнака”:

“Yunak” — Magazine,
2445 A Bloor St. W.,
Toronto 21, Ont., Canada.

- Понижені ціни важні при закупі у крамниці. При позамісцевих замовленнях треба долучити по 75 центів за примірник на поштову пересилку.

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

Єдина пластова крамниця
у США має на складі:

- ♦ пластові однострої
- ♦ пластові відзнаки до одностроїв
- і таборовий виряд
- ♦ пластову літературу
- ♦ і т. п.

MOLODE ZYTIA, Inc.

302 E. — 9th St.,

New York 3, N. Y., U.S.A.

ПОВІДОМЛЕННЯ

МУСИМО ПІДВИЩИТИ ПЕРЕДПЛАТУ

Повідомляємо усіх наших передплатників, що з огляду на подорожіння паперу, друку ми приневолені підвищити і ціну передплати “Юнака”.

Починаючи від 1 травня ц. р. передплата журналу на 1 рік коштуватиме дол. 9.00 для Канади і США, для Австралії A\$5.50, Англії 2.00 фунти

Проте для тих, які вплатили чи вплатають передплату перед 1 травня 1974 р., вона буде до кінця цього року тільки \$7.50

АДМІНІСТРАЦІЯ «ЮНАКА»

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає ПОЗИКИ

та

- приймає ОЩАДНОСТІ.

- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.

- Урядові години:

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластунки і Пластунки в Торонті!

СКЛАДАЙТЕ

СВОЇ ОЩАДНОСТІ

у Пластовій Кредитівці!

Річна передплата: США і Канада — \$9.00; Австралія — 5.50 австр. дол.; Австрія — 100 шілінгів; Аргентина — 10.00 пезів (нових); Бельгія — 150.00 бел. франків Велика Британія — 2.00 фунти; Італія — 2,000 лірів; Німеччина — 12.50 нім. марок; Франція — 15 франц. франків.

Ціна одного числа: у США і Канаді — 90 центів.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2445 A Bloor St. West, Toronto 21, Ont. Canada

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ontario, — M6S 1P7 — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont.

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

КВІТЕНЬ 1974 Ч. 4 (128) РІК XII

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близняк,
пл. сен. Тоня Горохович,
пл. вірл. Ксеня Одежинська
ст. пл. Юрій Павлічко,
пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямками та вимогами юнацького віку читачів.

З М І С Т

2 Воскресення	Богдан І. Антонич
2 Великодні дзвони	Богдан Лепкий
3 Галя (гагілка)	**
4 Гутірка з юними Друзями
— Пластун пильний	Подруга Гребля
5 Сучасні визначні українці — Григорій Крук	О. К.
У Воскресний День	Б. Нижанківський
6 Треба нам знати — 16 тисяч підписів проти
тортурування українських в'язнів	**
Міжнародня Амністія в обороні І. Калинця
та його дружини	**
7 Писанка щораз більше популярна	О. К.
8 Великдень у школі давньої України	За В. Барагурою
9 Дзвони радісні гудіть!	О. Олесь
10 Пластунам і пластункам на вушко	Розбанич
11 Приклад гідний наслідування	Редакція
12 Молоде перо:
Квіти, дружба і український дух
Легше мені писати...
І там і тут...	Таня Шуст
Роксоляна Лейбич
Роман Купчинський
13 Успіхи наших друзів: Андрій Войтович
Чому пам'ятаємо про "Юнака" при сумних
нагодах?	М. Л.
О. Кузьмович
14 Що знаєте про курені в старшому пластунстві?	**
16 Кораблі наших предків	За І. Перестюком
18 "Чорноморський рейд"	Учасник
19 Українки — першуни на міжнародніх конкурсах	**
20 Сторінка розваги	**
21 Курінна лотерія на пресфонд "Юнака"	Провід 34 Куреня
УПЮ-ок, США
22 Хроніка	
24 Урядове оголошення	
26 Листування, посмертні згадки	
28 Список датків на пресфонд "Юнака"	

● На обкладинці: ст. пл. Христина Ковальська з Торонта пише писанки. Фото із збірки відомої писанчарки п. Дарії Онищук.
Світлив: Юрій Онищук

● Ілюстратори цього числа: ст. пл. Люба Мазяр, Богдан Певний, Марія Шкурка.

Богдан Ігор Антониз

ВОСКРЕСЕННЯ

Дзвони б'ють в п'янім серці, хог замовкли,
б'ють знов,

Дзвони грають зарання, бо зоря сходить рання,
Дзвони грають, вітають, бо зоря є ясна,
Дзвони грають зарання, від самого світання,
Дзвони грають, вітають, воскресає весна.

Дзвони б'ють без угаву, б'ють радість, на славу,
Дзвони б'ють в п'янім серці, хог замовкли,
б'ють знов,

Дзвони б'ють без угаву, будять тишу імлаву,
Дзвони б'ють, бо у серці воскресає любов.

Дзвони б'ють невгомно, клизуть гудо
містерії,

Дзвони б'ють срібнотонно, струмись радісних
слів,

Дзвони б'ють самодзвонно, бо це духа й матерії,
Дзвони б'ють, гармонійний воскресає двоспів.

Дзвони грають шовково, осяйно, барокково,
Дзвони грають, вся земля на привіт поспіша,
Дзвони грають шовково, будять соняшне слово,
Дзвони грають, бо моя воскресає душа.

Богдан Ленкий

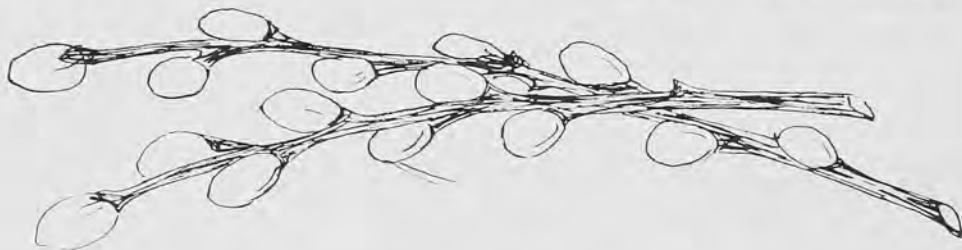
ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНИ

Неназе в ранній опалевій млі,
Призулись дзвони в рідному селі.
Летіла з вітром звуків завірюха,
А я стояв, задуманий і слухав...

Ось перший подих рідної весни
І перші мрії, перші юні сні,
І перше в серці виплекане слово
Веснівкою розцвілося гудово.

Гагілка перша, перший хорівід,
Розспіваний, розсміяний похід
В минуле наше, а може в майбутнє,
Щоби здійснилось слово незабутнє
Пісень воскресних...

Назе завірюха,
Летіли звуки, я стояв і слухав,
Як же далеко тії дзвони грали,
А як глибоко в душу западали
Ті срібні дзвони в рідному селі,
Що гомоніли в опалевій млі...

ПАЧАЛЬНОМУ ПЛАСТУНОВІ — ПЛ. СЕН ЮРІСВІ СТАРОСОЛЬСЬКОМУ,
ГОЛОВНИЙ ПЛАСТОВІЙ РАДІ, ГОЛОВНИЙ ПЛАСТОВІЙ БУЛАВІ,
КРАЙОВИМ ПЛАСТОВИМ РАДАМ І КРАЙОВИМ СТАРШИНАМ,
СТАНІЧНИМ ПРОВОДАМ, ПРОВОДАМ ПЛАСТПРИЯТУ
ТА УСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ У СВІТІ,
а зокрема Пластовому Юнацтву, Співробітникам і Передплатникам
«Юнака»

З РАДІСНИМИ СВЯТАМИ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

усього добра, — густої і сильної віри, щоб тримала Ваші серця
в ясному горінні, у готовості служити Богові й Батьківщині
найсередніше бажає

РЕДАКЦІЯ та АДМІНІСТРАЦІЯ «ЮНАКА»

7. Галя

Стоять у півколесі, побравшися попід ру-
ки. Галя — дві дівчини (сопран і альт) співа-
ють свої слова в середині.

Швидко

А чо-муж ти не гу-ля-єш, Га-лю, Га-лю?
Бо не ма-ю чо-бі-то-чок, ко-за-чень-ку.

А деж ті-ї чо-бі-точ-ки, що я то-бі дав?

По-ві-си-ла-м на кі-ло-чок тай ми зло-дій вкрав.

1. Всі: А чому ж ти не гуляєш, Галю, Галю?
Галя: Бо не маю чобіточок, козаченьку!
Всі: А де ж тії чобіточки, що я тобі дав?
Галя: Повісилам на кілочок, та й ми злодій вкрав.
2. Всі: А чому ж ти не гуляєш, Галю, Галю?
Галя: Бо не маю запашини, козаченьку!
Всі: А де ж тая запашина, що я тобі дав?
Галя: Повісилам на ворота, та й ми злодій вкрав!
3. Всі: А чому ж ти не гуляєш, Галю, Галю?
Галя: Бо не маю кораликів, козаченьку!
Всі: А де ж тії коралики, щом тобі купив?
Галя: Положили в прискриночку*, злодій ухопив!

4. Всі: А чому ж ти не гуляєш, Галю, Галю!
Галя: Бо не маю перстенця, козаченьку!
Всі: А де ж той перстенець, що я тобі дав?
Галя: Заложилам на палець, інший хлопець зняв.
5. Всі: А чому ж ти не гуляєш, Галю, Галю?
Галя: Бо не маю ще віночка, козаченьку!
Всі: Я віночок з барвінку в краму куплю!
Галя: Тоді я си потанцюю,
тай красенько подякую, козаченьку!

* Прискринок — у скрині зачеплений до бічної стінки сховок з дощенок з вічком — на коралі, гроші і т. под.

Пластунки виводять гагільки перед церквою св. Юра в Нью-Йорку у Великодню Неділю 1973 р.

ХІ. ПЛАСТУН ПИЛЬНИЙ

Він ніколи не пропускає нагоди навчитися чи довідатися чогось корисного для розвитку свого духа, своєї працездатності чи чогось, що скріплює його довір'я у власні сили.

Дорогі Юні Подрузи і Друзі!

Хто того не знає, що пильність корисна кожному? Пильні учні, навіть коли вони не обдаровані природними талантами, здобувають знання, можуть набути багато вмільностей з різних ділянок мистецтва і практичного життя. Пильні діти не приносять журби батькам, а пильні члени пластового гуртка здобувають похвали, відзначення, гарні прикмети характеру. Пильність часто доказує більше чудес, як вроджені таланти.

Звідки береться пильність?

З нею дитина не народжується. Її треба виробляти, прищеплювати корисні навички. У немовлячому віці дитина наслідуює дорослих, згодом у неї велику роль відіграють імпульси. Ними треба батькам і виховникам керувати, щоб дитина знала, що є добре, а що недобре, що треба наслідувати, а чого уникати. Згодом дитина усвідомлює собі певні норми, корисні для її життя. І так прищеплюється вона змалку виконувати свої обов'язки, набирати культурні форми поведінки, використовувати час на діяльність, яка збагачує її особовість.

З усвідомленням важливості Кіплінгової застави виповняти "цінним змістом кожен минаючу хвилину" приходить потреба мати сильну волю, щоб могли виконати те, що диктує розум. Найбільшим ворогом волі є лінінство. Тому боротьба з лінінством — це передумова для виплекання пильності.

Ось сидять діти годинами перед телевізією, а їм треба вчитися. Як перемогти себе, щоб зробити те, що треба, а не те, що диктує лінінство. Треба виконувати роками багато-багато вправ, тобто змушувати себе спочатку в дрібницях робити що корисне, а згодом переходити до щораз то суттєвіших вимог до себе. Колись у моєму юнацькому пластуванні ми змушували себе перемагати страх і ходити вночі на цвинтар, не їсти солодкого, відмовляти собі присмаччя їзди кінями, ходили ми пішки, милися зимною водою, вставали із сонцем,

щоб побігти викупатися, коли падав дощ вночі й було приємно лежати в теплій ліжці, ми вставали й виходили на двір. Ми ходили цілим гуртком працювати на полі, доїти корови на господарстві нашого товариша. Чого тільки не робили ми з метою, щоб бути корисними?!

Правда, ми були юначками в часі, коли популярними були ідеї волонтеризму, коли про міцний характер ми чули на кожному кроці, коли кожний (-на) з нас мріяли стати героєм, якщо вже не таким, що "віддає своє життя за Україну", то принаймні "бути арештованим".

Пильність і Пласт

Юнацький вік — це період, коли людина рветься до чогось незвичайного, героїчного, коли вона багато мріє про ідеали, коли поривається до великих учинків. У пластовій програмі тому й передбачені різні вмільності та заняття, щоб сприяти заспокоєнню цих потреб молоді. Жива активність юнацтва у Пласті дає їм змогу збагачуватися шляхетними емоціями, почуттями вдоволення, що служать загальному добру, що добровільно виконують багато обов'язків.

Здобуваючи вмільності, стаємо тим самим кориснішими і для себе самих і для всього свого довкілля. Працюючи фізично в таборах, ходячи на прогулянки пішки, спинаючись у гори, гартуємось духом і тілом, приготівляючи речі до пластового ярмарку, виробляємо зручність, винахідливість, естетичний смак.

Позитивні думки, що будять прагнення стати повноцінною людиною, глибокі почуття власної гідності із добрими навичками — використовувати кожен нагоду для корисної активності — це мета пластового виховання. Пильність і Пласт невіддільні від себе. Тому й ніхто не може собі уявити справжнього пластуна, що піддається лінінству, "солодкому неробству", якого так багато довкола нас, яке для багатьох тепер стало ідеалом.

Скоб!

Подруга Гребля

СУЧАСНІ ВИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНЦІ

СКУЛЬПТУРА

ГРИГОРІЙ КРУК

Григорій Крук — це один із кращих живучих українських скульпторів.

Він постійно перебуває в Західній Німеччині в Мюнхені, де і появилася минулого року у виданні Українського Вільного Університету велика монографія про нього.

Мистець походить із селянської галицької родини у Stanisławówщині. На широкі мистецькі шляхи дістався завдяки управителеві школи, який, пізнавшись вчасно на таланті свого учня, допоміг йому дістатися до Академії Мистецтв у Кракові.

У 1940 р. Крук закінчив Академію Мистецтв у Берліні. Обі ці Академії дали йому підставу для його мистецтва і допомогли розвинути такий притаманний його творчості "селянський комплекс". У різьбах Крука заважається звичайно важкість, повність, масивність. Його тематика — це постаті селянського українського побуту. Крім того, Григорій Крук мистець у відтворюванні голів, що мають усі риси добрих портретів. Вони трактовані цупко,

без зайвих деталей, ідуть поза зовнішню подібність та дають вдумчивий, психологічний портрет даної особи.

Наприкінці 1973 року і тепер Григорій Крук зробив широку поїздку по американському континенті та відвідав українську громаду в Канаді й США. При цій нагоді він брав участь у Другому Конгресі Вільних Українців у Торонті, як також оглянув українські мистецькі галерії, відвідав Український Науковий Інститут у Гарварді та побував у своїх друзів-мистців у США.

Григорій Крук працює без перерви над новими своїми скульптурами, які увійдуть до другого тому його монографії, що має появитися ще в цьому році.

О. К.

У ВОСКРЕСНИЙ ДЕНЬ

*Ти вмів нести вінок, що терням ранив скрані,
І сильним бути вмів в юрбі зрадливих лиць,
Хог кров з одвертих ран пекла вогнями грані,
Хог м'язи рук і ніг були не з твердих криць.*

*Ти гордим бути вмів, опльований і скутий,
І не просив життя Ти у катів своїх,
І серед лютих мук, у болю незбагнаних,
Ти вірив в третій день, що стати мав твоїм!*

*І ми хотіли б теж нести вінки тернові
І на Голгофу йти під звук грімких пісень.
Хог місця на землі забракло нашій крові,
О Христе, ми, як Ти, на третій ждемо день!*

Б. Нижанківський

1936 р.

16 ТИСЯЧ ПІДПИСІВ ПРОТИ ТОРТУРУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

При кінці 1973 р. відбувалася в Парижі міжнародна конференція проти тортурування політичних в'язнів. На цю конференцію, що відбувалася у 25-річчя проголошення Деклярації Людських Прав, українці у вільному світі зібрали в різних країнах свого поселення понад 16 тисяч підписів під спеціальною петицією Міжнародної Амнестії проти тортурування політичних в'язнів.

Акцію серед українців заініціював "Смоло-скип" — Організація на Оборону Людських Прав в Україні, керував нею д-р Андрій Зварун. Впродовж півроку українськими силами зібрано всі ці підписи, в тому багато від чужинців, що мало особливу вагу. В цю акцію включилося зокрема багато нашої молоді, передусім студентів, які при цьому пояснювали серед свого оточення мету цієї кампанії та розповсюджували англомовні памфлети "Смоло-скипу" про українських політичних в'язнів.

На окреме вирізнення заслуговує Українська Вища Школа в Дітройті, старші учні якої протягом двох тижнів зібрали понад тисячу підписів серед свого оточення.

На конференції в Парижі приготовано багато фактів про тортурування політичних в'язнів у різних країнах світу, а в тому і українських. Зокрема використано справу запроторення Леоніда Плюща до психіатричної лікарні й матеріали українських правників, в'язнів Володимирської тюрми: Івана О. Кандиби, Левка Лук'яненка та інших.

Після конференції в Парижі та засудження вживання тортур Міжнародна Амнестія перенесла свою боротьбу проти нелюдності до Об'єднаних Націй.

МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ В ОБОРОНІ І. КАЛИНЦЯ ТА ЙОГО ДРУЖИНИ

Товариство Міжнародна Амнестія постало в 1961 році в Англії, і його завданням є усіма способами старатися протестувати проти тортурування політичних в'язнів у різних країнах світу та старатися про їхнє звільнення. Кожний поодинокий випадок мусить бути представлений до Централі Міжнародної Амнестії, яка опісля призначає своїм відділам у різних країнах акцію в обороні поодиноких політичних в'язнів, однак завжди в'язнів іншої національності, щоб ніхто не посуджував членів Міжнародної Амнестії про сторонничість. Так отже сталося, що Централь Міжнародної Амнестії призначила своєму відділові в Оттаві та в Новій Зеландії вести акцію в обороні українського поета Ігоря Калинця, якого засудили на 12 років тюрми і заслання. Перша демонстрація в обороні І. Калинця відбулася в Оттаві в місяці січні цього року перед амбасадомою СРСР, і її вела пані Голді Джозефі. Учасники демонстрації ходили біля абмасади саме тоді з великими написами "Свободу І. Калинцеві" та зі свічами, обведеними колючим дротом., коли там починалося прийняття для дипломатів. Демонстрація викликала широкий відгомін у канадській пресі.

Для звільнення дружини І. Калинця Ірини Стасів, яка важко хворіє і засуджена на шість років тюрми та три заслання, працюють відділи Міжнародної Амнестії в Швеції і Німеччині.

ПИСАНКА ЩОРАЗ БІЛЬШЕ ПОПУЛЯРНА

Здається, нічого не здобуло такої великої популярності і захоплення серед чужинців у всіх місцях нашого поселення поза межами України, як українські писанки.

Усі ми до цього спричинилися, а вже зокрема наші пластунки, які пильно вивчали і вивчають це мистецтво.

Спершу ми обдаровували взаємно писанками своїх найближчих кожного Великодня, опісля писанка — це був найкращий подарок для наших приятелів-чужинців, а далі появилися підручники писання писанок англійською мовою, почалися прилюдні покази їх писання в музеях, школах та інших публічних інституціях, і це поширило знання про це українське мистецтво серед тисячів чужинців та викликало їхнє справжнє захоплення.

І тепер про українську писанку, здається, знають усі. Ось у найповажнішому географічному журналі Америки "National Geographic" в 1972 р. появилася ціла велика стаття про писанки з прегарними кольоровими знімками п. н. "Великодній привіт від українців", автор якої описує писанкарство серед українців у Мінеаполісі та збірку писанок проф. О. Грановського. Такі ж самі прегарні кольорові писанки послужили за обгортку до одного тому куховарської книжки, що її видало відоме видавництво "Ляйф" — хоча там інформації про них не такі вірні, як у "National Geographic".

Український великодній кошик з писанками в "Нешенал Джеографік".

Випадково ми одержали видання газети з Гартфорду п. н. "The Hartford Courant" з березня минулого року, де наша писанка не лише при-

крашує обкладинку недільного додатку, але є про неї обширна, добре написана стаття із знаменитими знімками, автор якої описує точно це мистецтво серед українців Гартфорду, беручи собі під "обстріл" дві молоді пластунки, Ірку та Марту Пришляк.

Марта Пришляк кладе готову писанку до висушення в печі (з газети "Гартфорд Курент").

Про писання писанок ми знайшли також статтю в газеті, яка виходить на Льонг Айленді п. н. "Long Island Press" із квітня 1973 р.

Але ось найбільше відомий американський щоденник "New York Times" помістив на своїх сторінках минулого року репортаж п. н. "На науці в українців", з якого довідуємося, що вчителька мистецтва в середній школі у Стенфорді, Конн., яка саме вивчила штуку писання писанок від своєї товаришки — учительки, передала це знання своїм учням. Вони з великою приємністю вимальовували яйця писанковим способом, але з найбільше дивними і незвичайними для писанок мотивами, як ось рисунок Фольксвагену, гарбуза, вужа в траві чи напису "Грен" (бабуся), а вчителька вжила найкращі з них для прибрання святкового стола своєї матері на жидівське Свято Пасхи.

Писанка у формі Фольксвагену — праця учнів середньої школи в Стенфорді (з "Нью Йорк Таймс").

Саме коли ми пишемо цю статтю нам передала ст. пл. Віра Дорожинська журналик п. н. "Малий світ", призначений для власників популярного авта Фольксваген, на березень 1974 р., в якому обширна стаття п. н. "Beetle eggs" з кольоровими світлинами. Авторка статті дуже точно та вичерпно подає спосіб писання писанок, який вона вивчила від пані Анни Кінащук в Нью-Джерсі, США, та як вона малює на писанках популярного т. зв. "жучка" — модель Фольксвагену та емблеми ФВ. Її захоплення писанками щире, подання техніки писанки вірне, але чи вислід такий вдалий і гарний — це можуть ствердити наші читачі на залученій світлині, де поміж нашими писанками з мистецькими узорами лежать писанки із "жучками".

Писанки із "жучками Фольксвагенами" серед наших мистецьких писанок. З журналу "Малий світ", що його видає фірма Фольксваген, числа за весну 1974 р.

Зовсім інший спосіб застосування писанки використали наші українські поселенці у великодньому поході вулицями Маямі на Флориді в квітні минулого року — зробивши їх, як бачимо на знімці, величезного розміру із стилевими узорами.

Група українських танцюристів з великими писанками в поході в Маямі на Флориді.

Як бачите — українська писанка стає з кожним роком популярнішою. Ми тут подали

тільки декілька нам відомих прикладів, а таких напевно куди більше не лише в США, але в Канаді чи Європі.

Це поширення писанки, а передусім знання, як їх писати, насуває однак вже тепер подекуди певний сумнів серед нашої громади. Чи доцільне було вчити усіх, як їх робити? На цю тему писали вже наші писанкарки на сторінках журналу "Наше Життя", і, здається, думки на цю тему поділені.

А яка Ваша думка, Дорогі Читачі, а передусім Ваша думка — пластунки, які так пильно вивчаєте мистецтво писанкарства і напевно також популяризуєте його серед свого оточення? Напишіть про це.

О. К.

ВЕЛИКДЕНЬ У ШКОЛІ ДАВНЬОЇ УКРАЇНИ

Були два очерки в шкільному році, в часі яких душі учнів-спудеїв радувалися, а серця билися жвавіше: на Різдво, коли з вертепом і зіркою ходили по домах багатих міщан, і на Великдень, коли їхня увага зосереджувалася коло вистав, а великодні вірші допомагали наповняти міхи всяким добром.

Великодня драма, як узагалі драма, забрала в Україну зі заходу Європи, а викликали її потреби школи. Тоді у школах одним з обов'язкових предметів навчання була піітика, тобто штука складати й писати вірші та взагалі поетичні твори. Щоб унагляднити й улегшити учням правила цієї піітики, професори мали обов'язок писати вірші та драми. Очевидно, в Україні шкільна драма змінила трохи свій характер і різнилася від західної головним тим, що не була писана латинською мовою, а мішаниною церковнослов'янської й живої народної мови. Із шкільних драм на перше місце висувалася різдвяна та великодня.

Коли надходив час великодніх свят, один з професорів писав відповідну драму, а спудеї пильно вивчали ролі та робили проби до виступу. В драмі виступало дуже багато осіб, часом 200-300, щоб якнайбільша кількість учнів могла взяти участь у виставі.

Грали ці драми або в залі, або навіть під голим небом, звичайно у Велику П'ятницю, в присутності запрошених гостей. Сцена ділилася на три частини: небо, землю і пекло. Виступав звичайно Бог Отець, Ісус Христос, святі, янголи, Адам, Єва, дияволи, біблійні постаті, Чеснота, Справедливість і Мудрість.

У давній українській школі було знаних декілька драм, що їх зміст був зв'язаний з Воскресенням Христовим. Найстарша великодня драма походить із ставропігійської школи у Львові.

Великодні драми ставили учні не лише по школах, але мандрували з ними по всій Україні й ставили їх по селах і містечках. З України вони дісталися до Росії і Білорусії.

Але більшою симпатією учнів тішились великодні вірші. Їх вони самі укладали, бо був звичай, що під час Великодніх Свят школярі вітали громадян віршами. За це діставали від них гроші, поживу й одержу. Хоча теми до своїх віршів брали з Біблії, то не обійшлося без того, щоб не натякнути в них на свою долю і так випросити більше пожертв. Очевидно, що картини учнівської нужди були перебільшені або і видумані. Цим способом до поважних віршів вносили гумористичний елемент. Великодні вірші зображують перемогу Христа над пеклом і смертю, мандрівку праведників з пекла та їх бенкет у небі, а все це смішним способом, нпр.:

*А Христос був на роботі,
поталив собі зоботи,
покіл пекло погасив
і Адама воскресив.*

У великодніх віршах збереглося багато побутових, звичаєвих рис українського народу. Ось, напр., радуються святці, що видісталися з пекла:

*Хлопці, дівки аж раділи,
Що гулять приходить гас.
Тут Давид гуслі підстроїв,
Козацької як дернув,
То уже ніхто не встояв,
Неживий би теж скакнув...*

Звичайно кінчався вірш просьбою, обдарувати віршороба:

*За сим, батьки, вибагайте,
Більше не вмію віршувать;
Чи дасте ж що, так давайте,
Бо мені ніколи ждять.*

Так у великодній драмі чи вірші лучилося приємне з корисним: учні пізнавали засади відшописання, ставлячи драми, ширили культуру, а самі крім цього мали ще калачі, бублики та гроші, що давало їм змогу здобувати освіту.

За пл. сен. В. Барагурою

О. Олесь

ДЗВОНИ РАДІСНІ ГУДІТЬ!

*Готові будьмо! Близько гас,
Коли святі церковні дзвони
Благовістять нам сонця схід
І сколихнуть усі кордони.*

*Готові будьмо! Це не сон:
Я базу натовпи великі,
Обійми, сльози на очах
І теплі стиски рук і крики.*

*О, дзвони радісні, гудіть,
Надію лийте в хворі груди...
Дивіться: в натовпі — Христос,
Дивіться: люди — знову люди.*

ПЛАСТУНАМ І

СВЯЧЕНЕ

Що приходить нам на думку з цим словом? Чепурний кошачок, застелений вишиваним обрусом чи рушничком, замаєний китичкою весняних квітів і перев'язаний пишною кокардкою, а в ньому пахуча ковбаса, сир, масло, пекучий свіжий хрін (конечно мусить бути!), сіль, яйця, писанки і паска чи бабка. Дня нас це "велике" свячене; але моя мама зідхає: "У моєї бабці святилося повні 2 столи". А тато каже: "Ми свячене возили до церкви..."

І хоча це вже три четверті двадцятого сторіччя, то все ж таки по наших домах у Страсний Тиждень відбуваються таємні містерії. Гудить "міксер і блендер" (вибачте — не можу пригадати собі, як наші вчені їх "охрестили"), пахне ванілія і шинка, заносить легким ароматом мигдалів. По хаті розноситься запах свіжого печива, а на канапі у вітальні на серветі пишно сидять "тюлеві баби". "Не рухай, бо сядуть, вони свіжі" (а так хотілося б діткнути пальцем їхньої лискучої корони) — кличе мама з кухні. "Та вони вже сидять" — кажуть з кімнати, на що дістаю стандартну відповідь: "Не будь такий дуже мудрий!"

Хто з нас проміняв би цей момент Великодньої Суботи, коли по скінченій стійці при Божім Гробі вбігаєте до хати: надворі вже провесна, тепло, сонце світить — а в хаті запах печених баб, розцвілих гіяцинтів і легка домішка воску до підлоги...

Чи проміняли б ви це за стандартний кошачок цукерків і чеколядового зайчика?!

А хоча б саме свячення пасок у Великодню Суботу. Столи у шкільній їдальні, мов пестрі квітники: кошики, кошечки, обрус, серветки міняються красками у світлі свічок, моргають із кошачків розмальовані писанки, тут китичка підсніжок, там вербова лоза, а там барвінок — "Христос Воскрес із мертвих"...

Це наші "модерні" свята, а колись в Україні приготування до Великодніх Свят тривали цілий тиждень, а радше кажучи — цілий піст.

Під час посту газдині шили і вишивали сорочки для дітей і чоловіків, а дівчата вишивали для себе. Господар (батько) їздив на торг

до міста купувати чоботи чи черевики для родини, газдиня за хустками і стрічками для себе і дочок.

А вже по Вербній чи Шутковій Неділі село кишило працею.

Господар із синами чистили подвір'я, здійснювали загати, мастили чи білили хати, поправляли плоти, а господині заходилися коло свяченого.

Перше пеклася паска, і бідна була та господиня, якій не виросла паска або "не дай Боже" трісла в печі (це означало, що хтось з родини помре). Паски завжди були круглі, деколи доходили до величини колеса від воза, прикрашені зверху хрестами, пташками чи "зокульками". Господиня, всаджуючи паску до печі, приговорювала: "Свята паско, будь велика і красна, як сонце, щоб діти так швидко росли, як ростеш ти".

Як пеклася паска чи баби, то треба було тихо говорити, на пальцях ходити і не тріскати дверима та не відчиняти вікон, щоб тісто не "сіло".

Як уже паска спеклася, то тоді пеклися різні завиванці, а багатші родини пекли ціле молоде порося.

Дівчата за цей час вечорами писали писанки.

Вже від Страсного Четверга по відправі ніхто на селі не робив тяжкої роботи.

Село огортала тишина, від Великодньої П'ятниці не дзвонили дзвони, лиш у церкві глухо тараккали калатала. Лиш по хатах ще

була суматоха. Дуже часто давніше у Великодню П'ятницю і Суботу люди зовсім не їли, і рідко в ці дні варилося навіть пісна страва.

На Гуцульщині вірили, що у великодню ніч збираються "нечисті сили" і хочуть дістатися до церкви, щоб діткнутися риз священика, як він співає перше "Христос Воскрес".

Щоб їх відстрашити, світили по хатах цілу ніч свічку або лампу, а господарі й парубки збиралися коло церкви (звичайно на цвинтарі), зносили колоди й ріща і палили ватру. Вогонь мав очистити землю і відстрашити нечисті сили. Такої ватри не гасили, а вона сама вигорювала вже тоді, як люди пішли на Утреню.

Хто ж з нас не знає чару і містерії великодньої відправи і першого гомінкого Христос Воскрес — а яке ж воно мусіло бути прегарне весняного ранку в гірському селі...

Вже по Службі Божій процесія виходить на майдан коло церкви, господині швидко розкривають свої бесаги чи рушники; вони милуються своїми архитворами, не без того, щоб "кидати" бистрим оком у другі кошики, що то там "дорога сусідка" напекла і як "найкращій" приятельці вдалася паска.

Бідний отець добре намахався кропилом, бо все мусіло бути "документно" покроплене.

Вертаючись до хати зі свяченим, усі поспішали, і не раз на крутих гірських доріжках були перегони, бо хто перший приніс свячене до хати — мав щастя цілий рік.

Господар обходив зі свяченим своє домівство 3 рази довкола, а тоді входив до стайні, де решта родини стояла коло кожної корови чи коня. Господар доторкав звірят бесагами чи кошиком зі свяченим, кажучи: "Христос Воскрес", а хтось із родини відповідав "Воістину Воскрес".

Так само обходили пасіку чи сад. Опісля господар з господинею входили до хати, за ними діти. Діти ставали на коліна, мама розв'язувала бесаги над їхніми головами, а батько промовляв: "Щоб вам розум так скоро розв'язувався, як ті бесаги". Як у хаті була дочка відданиця, батько торкав її паскою, кажучи: "Абись у людей була велична, як паска пшенична". А коли в родині було немовля, то клали його в бесаги, промовляючи: Абись так скоро росла, як паска росла".

Всі збиралися коло столу, і після молитви батько ділив по старшині всіх яйцем, промовляючи: "Христос Воскрес"; кожний з родини відповідав: "Воістину Воскрес". Опісля господиня краjala паску, роздаючи кожному, і всі сідали за стіл.

Звичайно снідала тільки родина — гості приходили по полудні.

По їдженні збирали шкаралупки з яйця та кістки з поросяти і закопували на межі ниви, щоб охоронити поле від бурі й тучі.

А по сніданні дівчата спішили вивести галілки, а парубки дзвонити в дзвони, ставити вежі та випрошувати писанки від дівчат. Але про це вже напишу другим разом.

Моя подяка друзі пл. сен. Орисі Костинюк за дозвіл використати дані з її рукопису "Українські звичаї".

Розбанич

ПРИКЛАД ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

Пл. вірл. Рома Сохан з Джерзі Сіті одержала в червні 1973 р. нагороду в сумі 25 ам. дол. від Українського Народного Союзу, як першунка матуральної кляси Школи Українознавства в Джерзі Сіті.

Ці гроші вона вирішила дати на Пресфонд "Юнака" та переслала їх з відповідним листом до Редакції.

Ми щиро дякуємо Ромі за це, що вона, закінчуючи своє юнакування, думає про долю юнацького журналу, який стільки років був її другом.

Це вже не перший випадок, що наші читачі передають грошеві нагороди, які здобувають при різних нагодах, на потреби нашого журналу і ми надіємося, що кожний подібний приклад викличе бажання інших його наслідувати.

Редакція "Юнака"

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДорожИ
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

Молоде перо

КВІТИ, ДРУЖБА І УКРАЇНСЬКИЙ ДУХ

Прибігаю зі школи і біжу до поштової скриньки. Переглядаю швидко пошту і... на решті знаходжу лист, на який вже так довго чекаю! Лист від моєї товаришки-ровесниці з України.

Коверта сіра, безпретенсійна, але мені вона виглядає цікава... здається, навіть пахне Україною. Нетерпляче, але обережно відкриваю лист, а з нього вилітає кілька засушених волошок. Швиденько починаю читати.

"Дорога Таню!

Пересилаю Тобі те, про що Ти так дуже просила: кілька засушених квіток з України, а разом з ними мою щирі і вірну приязнь. Ти запрошуєш мене жити разом з Тобою в Твоїй прибраній батьківщині — Америці, тому що я сирота. Це дуже приваблива думка, Дорога Таню, — та бачиш, я не можу залишити назавжди України із-за ніяких вигод. Тут є Дніпро і славні Дніпрові пороги, тут Карпати і золотoverхий Київ, який — Ти сама пишеш — так хочеш побачити. Тут є могила моїх батьків і могили наших предків. Тут назавжди залишиться моя душа і моє серце..."

Зворушена силою цих рядків, я швидко біжу до своєї кімнати. Під напруженням стискається моє горло, а до очей набігають сльози.

Я порівнюю себе до моєї приятельки з України. Як часто ми тут тішимося безвартісними матеріяльними дрібничками і при тому забуваємо про наш важливий обов'язок...

Сідаю при моєму столику і в моїх думках оформлюється перше речення мого листа до Маланки:

"Найдорожча Маланко!

Стократно дякую Тобі за українські квіти, за Твою дружбу, а найбільше дякую Тобі за те, що передаєш мені в Твоєму листі український дух..."

пл. розв. Таня Шуст

(допис нагороджений на 3-му Літ. Конкурсі у Філядельфії).

**

1. Легше мені писати, ніж говорити,
В літерах не тільки літер, але і я
І Ти, бо пишу я це Тобі.

2. Чому я ховаюся?

Легка справа — хозу, щоб ви мене
віднайшли.

3. Вгора ми вперше зустрілись;

Ні я вже знаю,

А завтра може і будеш знати Ти!

4. Брат був написав вірш три роки
тому.

Добрий був — дуже добрий, так і інші

Шкода, що він не був один з тих,

Бо тепер не пише, навіть не говорить,
тільки думає,

А як же можливо нам ті думки
прозигать?

5. Де ж проминуло літо?

Чи може я заснула?

А осінь?

Заховалась, мабуть.

Зимо моя,

Чи ж забула ти мене?

Весно — до тебе я звертаюсь.

Охорони мене з обіцянками на друге
літо... на другу осінь.

А про зиму то ще не знаю.

ст. пл. Роксоляна Лейбиз

І ТАМ І ТУТ...

І там і тут хмарки біжать,
Сміється вітер молодий,
Зелено руняться збіжа
І наливаються сади.

І там і тут ліси шумлять,
Весна клекоге в грудях рік,
Встає невиспана земля
І сипле іскри з-під повік.
І там і тут малює став
Далекі заграви пожеж.

І шепзуть спрагнені уста:

«Христос воскрес!» Невже?... Невже ж?...

Роман Купзинський

1941 р.

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

Андрій Войтович — це знаний на терені США юнак, який упродовж свого юнацького пластування брав живу участь у пластовому житті. Відбув він не тільки вишкільні юнацькі табори, а теж 3 морські і плянує вступити до старшопластунського куреня "Чорноморці". Не маючи в Сіракузах гуртка юнаків-ровесників, Андрій

працював сам над собою і здобув 3 юнацькі проби, а останньою і ступінь Скоба-Гребця. Відбувши вишкіл новацьких виховників, він був братчиком у станиці впродовж 4-ох років, а теж був братчиком у новацьких таборах.

Андрій закінчив іспитом зрілості з відмінним поступом у 1972 р. 12-тиклясову Школу Українознавства в Сіракузах. Вивчаючи в школі творчість сучасних поетів в Україні, Андрієві зокрема подобалася творчість Василя Симоненка. Вірш його "Ти знаєш, що ти людина" особливо йому до серця, так що він переклав його на англійську мову і скомпонував до нього мелодію.

Вже 12-тий рік Андрій грає на фортепіані і не раз виступав на академіях як соліст, а теж акомпанював хорам.

Упродовж 4-ох років навчання в середній американській школі мав високі оцінки і на цій основі одержав стипендії до кількох університетів. Він вибрав університет св. Лаврентія в Нью-Йоркському стейті, який в цьому році започатковує нову програму "Lawrencian Scholar", згідно з якою два найкращі студенти, що одним з них є саме Андрій, мають закінчити чотирирічні студії впродовж трьох років.

В середній американській школі Андрій був активний у багатьох шкільних товариствах, був членом "Нешенел Онор Сосаєті" і є про нього згадка в книжці "Who is Who in American highschool students". Плянує студіювати медицину.

М. Л.

ЧОМУ ПАМ'ЯТАЄМО ПРО "ЮНАКА" ПРИ СУМНИХ НАГОДАХ?

(До наших читачів та наших прихильників)

Коли переглядаємо одне число "Юнака" за одним, останні його сторінки призначені на оголошення адміністрації аж рояться від повідомлень в чорних рямцях, в яких родини, друзі, знайомі складають з приводу смерти пластунів чи їхніх найближчих, на Пресовий Фонд нашого журналу. В останніх часах цих повідомлень щораз більше, а такі сумні нагоди щораз частіші.

Це звичайно гарно та зворушливо, що усі наші прихильники саме при таких жалібних подіях пам'ятають про потреби "Юнака" та пекучу konieczність допомагати матеріально в його дальшій появі. Але... рівночасно нам якось ще більше сумно, що пригадуємо собі про це лише при таких нагодах і що молодечий журнал утримується з таких саме пожертв.

Насувається отже питання чому не робимо подібних збірок з приводу радісних подій? Ось приходить тепер час останніх іспитів у школах, градацій, заручин, весіль — коли збираються у веселому настрої родини, знайомі й друзі. Чи не можна б із цих нагод давати датки на Пресфонд "Юнака"? Усі ці приємні свята мають до діла з теперішніми або недавніми читачами нашого журналу, а час до часу також із майбутніми. Тож звертаємося до наших читачів і наших прихильників зі закликом: **"Пам'ятайте про "Юнака" коли Вам радісно на серці і коли Ваші обличчя усміхнені, — а не лише коли покриті сумом!"**

В цьому числі започатковуємо таку акцію і сподіємося, що вона найде справді широкий відгук.

пл. сен. Ольга Кузьмович
Головний редактор "Юнака"

З приводу радісної події
народин майбутнього юнака

МИКОЛИ, ЮРІЯ САВИЦЬКОГО

сина

Курінної 17-го Куреня УСП-ок "Ті, що греблі рвуть"
ст. пл. Христі Савицької

і

Курінного 3-го Куреня УСП-ів та Голови Коронної
Ради "Лісових Чортів" ст. пл. Юрія Савицького
складають 25 дол. на Пресфонд "Юнака"

пл. сен. Ольга і Микола Кузьмович

ЩО ЗНАЄТЕ ПРО КУРЕНІ У СТАРШОМУ ПЛАСТУНСТВІ ?

КУРІНЬ УСП-ІВ „ЧОРНОМОРЦІ“

25-ий Курінь УСП-ів „Чорноморці“ постав у 1947 р. в Західній Німеччині. Він відродив традицію 10-го Куреня „Чорноморці“, що в 1920-их роках в Україні дав початок морському пластуванню.

І так на озерах Німеччини постали під проводом сеньйорів і молодих старших пластунів „Чорноморці“ нові морські пластові табори, а гурток старших пластунів розвинувся з часом у великий та знаний курінь УСП-ів, що діє тепер в США і Канаді, та дістав число 25. З його рядів вийшло чимало провідних пластунів, які постійно працюють і працювали в головних і крайових проводах та пропагують морське пластування. Про них ми вже не раз писали на сторінках „Юнака“, як теж присвячували квітневі числа „Юнака“ морському пластуванню з активною допомогою „Чорноморців“.

Старші пластуни „Чорноморці“ впродовж 26-ти років існування їхнього теперішнього куреня працюють в першу чергу для пропаганди морського пластування серед юнацтва і старшого пластуництва та щорічно улаштовують на терені США морські спеціалізаційні табори, яких досі було вже понад двадцять. Від 1960 р. їм допомагають у їх веденні старші пластуники з куреня УСП-ок „Чорноморські Хвилі“, а постійно допомагають порадою та участю сеньйори з 10-го куреня УПС. Усі ці три курені разом творять т. зв. „Чорноморську Радугу“, на чолі якої стоїть один із чільних пластових провідників, пл. сен. Яро Гладкий.

25 Курінь „Чорноморців“ поруч морського пластування поширив свої зацікавлення також на літунське пластування. Завдяки ініціативі ентузіаста цього спорту, сл. п. Я. Лучканя, від 1964 р. вони включили науку літання у програму морських таборів. В останніх роках завдяки цілій групі своїх членів, що є добрими спортсменами, „Чорноморці“ добувають для свого куреня перші місця у змаганнях легкої атлетики, відбиванки та залюбки організують такі змагання для пластового юнацтва.

Курінь має свою роками вироблену традицію обрядів і пісень, сповнену морською романтикою і пластовою життєрадістю. Гуртки „Чорноморців“ у поодиноких містах називаються „залоги“, комендант табору „капітан“, а бунчужний „1-ий асистент“. Членом 25 Куреня може стати кожний пластунок, що був прийнятий до УСП, вніс подання із порученням 2 членів куреня, виповнив усі передумови та вмів плавати.

Новоприйнятий член дістає назву „Калабанник“, йому призначають „побратима“, і цей наглядає над виконанням усіх вимог, щоб добути другий ступінь у курені, а це „Водяника“. Іменування „Водяника“ відбувається святочно на Великій Раді або Зустрічі „Чорноморців“. Щоб добути повні права „Чорноморця“, „Водяник“ мусить виконати ряд вимог, м. і. мусить узяти участь у організуванні одного табору та скласти різні вмілості з морського пластування, включно з письмовою працею.

Усі вимоги на поодинокі ступені членства зібрані у т. зв. „Жовтій Книзі“, що її одержує кожний прийнятий „Калабанник“. Повноправний член куреня дістає порядкове число і псевдо, має право носити білу морську беретку до однострою і повну відзнаку куреня на рамені. Курінним журналом є „Оріон“, який виходить неперіодично лише для членів куреня.

ІЗ ПЛАСТОВИХ ЗАЙНЯТЬ

ДЕЯКІ ІСПИТИ ВМІЛОСТЕЙ З МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ ВЕСЛУВАННЯ

Вміє нарисувати, вмонтувати та вживати п'ять родів в'язань до весел та знає вартість кожного з них. Зробить з дерева весло до кену, регати або каяка. Знає прикмети та назви частин чотирьох родів весел. Знає команди при веслуванні та приписи, що обов'язують на веслярському човні. Вміє стернувати та знає кон-

струкцію трьох типів керм. Вміє причалювати човном до доку, берега та судна. Вміє вживати п'ять ударів на кену. Знає правила навантажування веслярських човнів. Відбуде дві одноденні пластові мандрівки веслярським човном у присутності інструктора. Вміє веслувати на кену, каяку, регаті, також і скулінгом. Знає приписи безпеки на воді.

Наука вітрильника у морському таборі 1973 р. на озері "Тиха Вода" в Адрондак. Світлив ст. пл. гребець Ю. Кузьмович.

ВІТРИЛЬНИЦТВО

1. Знає правила безпеки на вітрильнику.
2. Вміє орудувати веслярським човном, знає стилі веслування й причалювання.
3. Вміє плавати. Втримається принаймні 10 хвилин на воді.
4. Надасть і відбере світлом і прапорцем Морзе депешу з швидкістю 16 знаків на хвилину, також семафором 24 знаків на хвилину.
5. Вміє обходитися з вітрильником, підносити та опускати вітрила, кіль (коли рухомий), скручувати та в'язати линви.
6. Знає вузли: рятівничий, три роди причальних, рибальський, ткацький, вісімковий.
7. Назве частини вітрильника (всіх є 30).
8. Відбуде найменше шість годин плавби, вміє плисти вітрильником з вітром і проти вітру.
9. Вміє приплисти і відплисти з пристані без огляду на обставини (різні вітри, течії і т. ін.).
10. Знає правила безпеки та дороговкази на воді.

1. Вміє читати морські карти та зуміє знайти своє положення з допомогою карти, компасу та обсервації берегів.

12. Вміє стернувати вітрильником, вживаючи лише вітрила — головне та побічне, а не вживаючи стерна.

ВОДНЕ ПІОНЕРСТВО

Вміє закінчувати линву трьома способами. Вміє в'язати та знає пристосування 15-ох вуз-

лів. Знає про роди линв та вміє обчислити максимальне обтяження м'яких та сталевих линв.

Вміє користуватися бльоками та поліспартом. Знає, як будувати: линкові мости, линвові драбини, кладки, пристань (сталу та плаваючу), морську щоглу та таборові лаштовання (лятрина, кухня, стіл тощо). Знає, як приладити якори до подвійного заякорення судна (два якори на одній линві — "мурінг"). Вміє переносити човен на суходолі.

ВОДНЕ МАНДРІВНИЦТВО

Знає приписи порядку на судні. Вміє приписово спакувати морський мішок. Знає приписи навантажування човнів та малих суден. Виготовить плян праці та листу виряду й харчів, потрібних на дводенну плавбу веслярським човном одного гуртка. Добуде іспит вмілости з водного рятівництва. Вміє вести корабельну книгу. Вміє збудувати табір над водою, пристань, стояки на човни, морську щоглу. Відбуде дводенну мандрівку водою з таборуванням, крім того одну одноденну (мандрівки в присутності інструктора). Вміє пізнавати північ по сонці, зорях та моху. Визнається на морських та сухопутніх картах. Знає воднодорожні правила, світла та сигнали. Вміє порозуміватися азбукою Морзе та семафором. Навантажить човен на дводенну плавбу. Знає 10 родів вузлів, уживаних у мореплавстві.

ВОДОЛАЖЕННЯ

Знає всі складові частини водолазного (нуркувального) апарату та одягу. Знає, як одягати цей одяг та як його доглядати. Вміє розібрати, скласти компресор. Вміє вживати т. зв. "акваланг" та винесе на сушу невеликий предмет з глибини 12 стіп (4 м.). Пропливе під водою без жадного приладу 10 метрів (30 стіп). Добуде іспит вмілости з плавання. Розповість про глибоке водолаження та знає його головні правила. Перебуде під водою принаймні 45 секунд.

МОДЕЛЯРСТВО ЧОВНІВ

Вміє користуватися гнблем, пилкою до дерева, свердликом, долотом, молотком та пильником. Вміє нагострити пилку, долото та гнбель. Вміє обробити поверхню дерева, політурувати, лякерувати та малювати. Знає назви частин вітрильника. Виконає з плянів у мірилі 1:20 модель 20-30 стопового (7-10 м.) вітрильника з комплектним оснащенням. Виконає з дерева модель якора. Визнається на 10-ох родах дерева, вживаного в модельярстві, та знає його прикмети.

КОРАБЛІ НАШИХ ПРЕДКІВ

Чи знаєте, що давні хроніки занотували від 866 до 1034 року дев'ять морських походів русів проти Візантії? В 907 році князь Олег на суднах прямо по суші достався до воріт Царгороду і прибив на них свій щит. Але не тільки Візантія бачила човни русів, бачили їх у середині X століття береги Сирії, Сіцилії, Крети, Італії. Не забували наші предки і про Каспійське море, по якому плили в багатьох успішних походах.

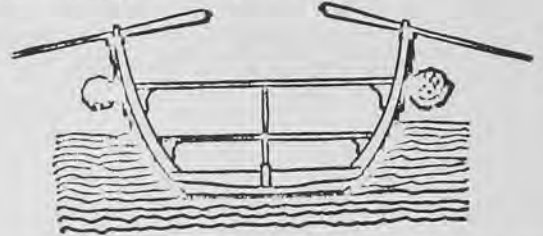
На колесах під стінами Константинополя.

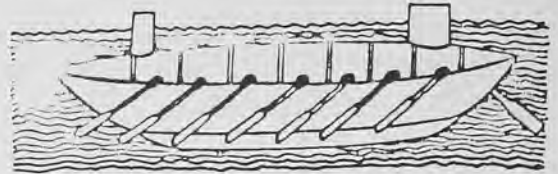
Князь із дружиною збирається в похід.

На початку першого тисячоліття човни на Дніпрі робили з пруття і обшивали корою або шкірою. Довгі вони були на 3 м. Пізніше їх почали видовбувати й випалювати зі стовбурів. Міцний матеріал дав змогу збільшити розміри чонів та й служили вони довше. В період постання і розвитку Києва було кілька ти-

пів суден. Це, поперше, випалено-видовбаний струг для перевоження вантажів по річках. Складніші були набійні лодії. Дно їх робили з цілого стовбура, а борти з дощок.

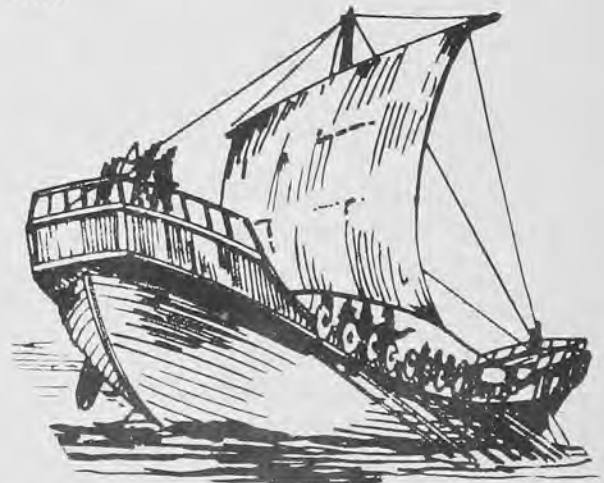

Перетин "чайки". Дно з одного стовбура, борти з дощок.

Такою можна собі уявити підводну чайку.

Цікаво, що для задоволення опиту на струги, надійні лодії та інші судна працювали цілі племена, як кривичі та лугани. Вони вишукували великі дуби, осики, липи, за зиму робили з них човни, а навесні привозили до Києва на продаж. Навантажені товарами та військом судна збиралися разом і плили до порогів. Біля Ненаситця їх розвантажували, перетягали суходолом, а воїни охороняли їх в цей час перед печенігами. Потім знову на суднах плили до Березані, де готувалися до морського походу.

Можливо, такий вигляд мав корабель князя Із'яслава Мстиславича (XII ст.)

ДЕЩО З ПЛАСТОВОГО МОРСЬКОГО СЛОВНИКА

Агой! — морське гасло
стерновий — гуртковий
1-ший асистент — бунзужний
капітан — комендант табору
скіпер — провідник говна
гонг — морський годинник
стерно — кермо говна
старборт — права сторона
портсайт — ліва сторона
зелене світло — права сторона говна
червоне світло — ліва сторона говна
Доброго вітру! — привіт «Чорноморців»

Чайки були досить важкі, але обводи підводної частини давали змогу розвивати значну швидкість. За 30-40 годин козаки перепливали віддаль від Очакова до Царгороду. Менші човни використовували козаки для плавби по Дніпрі тоді, коли турки були особливо насторожені або попереджені про похід. Довжина меншого човна була 7 м., ширина 2 м., висота борту 1,4 м. Біля Очакова козаки мали затоплені чайки, на яких вони й рушали далі.

Кораблі козаків за Боплянном.

Чайку будували у військовій скарбниці на Січі 60 чоловік за 15 днів. Кожен човен вмещав 50-60 козаків із повним озброєнням. Крім цього, на чайку вантажили 4-6 невеличких гармат, ядра, порох, бочку із сухарями, пшоно, кашу, муку, вуджене м'ясо. Як бачимо, чайка могла багато помістити.

Деякі історики твердять, ніби козаки мали чайки із двома днами. Між ними насипали пісок. Верх човна закривався двома дошками, обтягнутими шкірою, з отворами для весел. Стерновий визирав крізь дерев'яну трубу, через неї човен також вентильовався. Підпливаючи до берега, пісок висипали і човен спливав на поверхню. Так описує француз Фурньє з розповідей мешканців Синопи, які стверджували, що козаки саме так захопили їхнє місто в 1595 р.

Можливо, появу козаків "із дна моря" змалювала фантазія переляканих турків. Відомо, що в 1595 р. козаки, перевернувши чайки дором, підійшли під одне турецьке місто.

Але від часу війни 1648-54 рр. основна увага козаків була зосереджена на суші. Та, не зважаючи на це, гетьмани все ж таки приділяли велику увагу будівництву суден. Для цього призначували спеціальні ліси, доставляли залізо, якорі, смолу, шкіри. В 1697-98 рр. на Січі було близько 70 морських чайок, кожна на 50 людей, і 600 човнів для плавби ріками.

Чайка була дійсно вдалим судном — простим, дешевим, морехідним. Мабуть, тому вона і проіснувала двісті п'ятдесят років, аж до знищення Січі.

Корабель із корогви низових запорожців.

І ще одна цікава згадка про козацьку флоту. На чималій яскраво-червоній корогві низового запорозького війська зображено великий трищогловий корабель, із високою кермою, портами для 20 гармат, прапорами, вітрилами, з великою кількістю козаків (до 250) і 5-10 старшинами. Можливо, такий корабель був у запорожців, або вони його захопили під час війни з турками.

Вмерла Січ, а з нею морська слава козаків. Але ще і нині можна на Дніпрі зустріти видовбаний рибальський човник, родовід якого губиться в сивій давнині.

За 1. Перестюком

ВЕСЕЛКА

144 Друга Евеню
в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)

Telephone: ORegon 4-9576/-79/-98

відкрита щодня від вчасного ранку
до пізньої ночі.

- * Зимні і теплі перекуси, сніданки, полуденки
- * содові води * морозиво * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
- * шкільне і канцелярське приладдя
- * українські і чужомовні часописи.

'Веселка' є улюбленим місцем зустрічів
нашої молоді!

„ЧОРНОМОРСЬКИЙ РЕЙД”

Вже саме слово “рейд” викликає в людини почуття пригод, небезпек, змагу з природою, а коли ще додати прикметник “чорноморський”, то людина вже сама не знає, що має собі уявити. Все ж відчуває, що це мусить бути щось велике, епохальне й небувале.

Одеса

Отаким то великим, епохальним і небувалим був “Чорноморський Рейд” року Божого 1955. Великим він був, бо тривав довше тижня, епохальним — бо нарешті “Чорноморці” спромоглися на нього (хоча в те ніхто не вірив!), а небувалим — просто тому, що ще такого не було й хто знає, чи буде.

Почався він (тобто “рейд”) благополучно: мама дозволила Слонові скіперувати й залишити хатні пороги на один тиждень (з тим, що обіцяв пізніше направити комин), Утьо і Коледзьо щасливо приїхали до Торонта, а “Одеса” мала всього 18 цалів води під палубою. Однак так зараз же зразу фортуна сховала своє обличчя. Виявилось, що нема батареї, бракує ключів до направи мотору, нема дінгі, матраци мокрі, линви дрантиві, ну й — це вже дрібничка — човен мальований ще за “добрих часів” і своїм виглядом нагадує курник зі “старого краю”. Треба признати, що всюди зі стіни виступають цвяшки, гаки і подібні речі, готові, щоб на них щось повісити — або роздерти з таким трудом придбану морацьку блюзу.

Тут випадає звернути увагу на геніальне та блискавичне розв’язання всіх проблем: батарею купити, ключі — “якось то буде”, дінгі пристарав витвір уяви й рук, а про решту сказали, що “обійдеться циганське весілля без марципанів”, і вирушили в далеку путь до Ніягари. Коледзьо зразу витягнув секстант і карти та під стогін мотору “Одеси” й свого напруженого мозку почав вичисляти курс. Посидівши півгодини та списавши два аркуші паперу,

викинув їх за борт, завваживши: “Пощо вам здався курс? Так, ніби ви по курсі кудись запливете? І так ніхті з вас не вміє добре стернувати! От, пливіть десь в околиці 187 і 1/4 ступеня і до Америки запливемо”. Сказав — і ліг спочити; Утьо, стоячи при стерні, плив в “околиці”, а Слон заглядав то до мотору, то під мотор і вдавав, що щось розуміє.

Почало смеркати. Коледзьо, видно, вже відпочив, бо встав, поглянув, що кожний робить, сказав стерновому, що “шафа буде грати”, лише нехай тримає курс, і... знова положився відпочивати. За якийсь час побачили перед собою світло, а підпливши ближче, пізнали (за допомогою офіційного “Провідника по Великих Озерах”), що це боя при в’їзді до Ніягари. Коледзьо з тріумфом і гордістю в голосі сказав: “Ага! А бачите! Як пальцем в ніс трапили! Просто на бою! А ви ще маєте сміливість твердити, що з мене злий навігатор! Навігація — то, брате, не копиця сіна!”

Впливаючи до Ніягари, подивляємо луну на Джемборі, аж тут нагло хтось завважив, що згасло світло на щоглі. Однак Слон, стоячи при стерні, не дається переконати: “бо якщо є світло в кабіні, то мусить бути на щоглі, бо...” Вкінці переконаний фактом “ад окульос”, передає стерно Панцерникові й забирається до розбирання контактів. На вислід не треба було довго чекати, зараз погасли всі навігаційні світла й “Одеса” в темноті помалу сунеться догори рікою. По довшій війсьній нараді вирішимо причалити до берега і при світлі розібрати, де “закопана собака”.

Однак й найпростіше причалення може стати скомплікованим, якщо нема пристані й не можна дістати дна. Бідний Панцерник довгою тикою (яку ми на такий випадок привезли з Торонта) штуркає воду і з розпукою в голосі повторяє: “Нема дна! Ну, подумай собі, так близько берега, а ще нема дна!” Як ми вже були яких 20 стіп від берега, а він все ще не міг знайти дна, течія вирвала йому з рук останню тикую рятунок, і, не бачучи іншого виходу, поліз білодаха у воду шукати дна. Вкінці таки те дно знайшов, видряпався на берег та й прив’язав “Одесу” до якоїсь деревини.

Славко кинув направляти контакт, і ми всі, здаючись на ласку дінгі та помагаючи собі руками, ногами і зломаною дошкою, що служила за весло, переправились на берег у розшуках за чимось їстивним.

Учасник (За “Оріоном”)

УКРАЇНКИ — ПЕРШУНИ НА МІЖНАРОДНІХ КОНКУРСАХ

КРАЛІ НА БАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

Як і кожного, так і цього року, в Торонті відбувся Баль української преси з обранням кралі та двох князівен. Баль цей відбувся 16 лютого з участю Королеви краси Франції, що нею на 1973 рік була обрана українка (по матері) Надя Крумакер. Вона також репрезентуватиме Францію на міжнародному конкурсі краси, який відбудеться у жовтні ц. р. в Осаці, Японія.

Надія І. Крумакер

На балью були представники канадського уряду, французької амбасад, міської управи Торонта та численне громадянство.

“Юнака” цього року репрезентувала ст. пл. Роксоляна Янішевська, яка обрана була першою княжною.

Баль української преси в Канаді — стоять зліва до права: минулорічна крала — ст. пл. Олія Загребельна “Юнак”, друга княжна Оксана Башук, цьогорічна крала української преси Софія Степова, “Український Голос” і перша княжна — ст. пл. Роксоляна Янішевська “Юнак”.

Роксоляна закінчила з визначним успіхом курси українознавства, студіює природничо-

гуманістичні науки на Торонтському університеті, закінчила 10 клас консерваторії, співає в хорі “Веснівка”, малює, багато подорожує з батьками і Пластом, любить спорт.

Пластує від дитинства, тепер вона, відбувши всі можливі пластові вишколи, є юнацькою виховницею, писарем крайової бурави УСП, цікавиться і бере участь у пластовому та громадському житті,

Надя Крумакер перебувала майже два тижні у Торонті, знайомлячись із виявами українського культурного життя. Гостила у Філадельфії та на Флориді. Матір її походить із Гуцульщини, під час Другої світової війни виїхала була до Франції. Свою любов до України зуміла передати також і доні. Надя конечно хотіла хоч частину балю провести в українському одязі. Міс Франції — це скромна юначка, студентка, дуже дбайлива про поведінку, мила в товаристві. Обіцяла ще не раз прибути до Канади. Чекаємо!

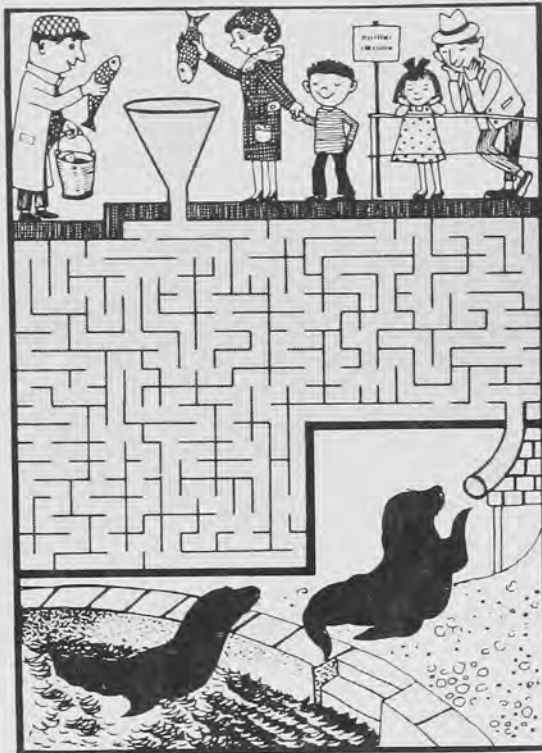
ДЗВІНКА МАКАР — КОРОЛЕВА ЕТНІЧНОГО ФЕСТИВАЛЮ

Дзвінка Макар, відома серед української громади в США молода талановита танцюристка, була восени 1973 р. обрана королевою етнічних фестивалів у США. З-поміж 15-ти кандидаток обрано Дзвінку, яка визначається не лише красою, але й талантом. До її успіху спричинилася праця цілої української громади Дітройту, де щорічно проводиться тепер український фестиваль. Рівень минулорічного фестивалю та його добру підготовку похвалив керівник міжнародних фестивалів в Америці, який представляв переможну українську красуню Дзвінку Макар.

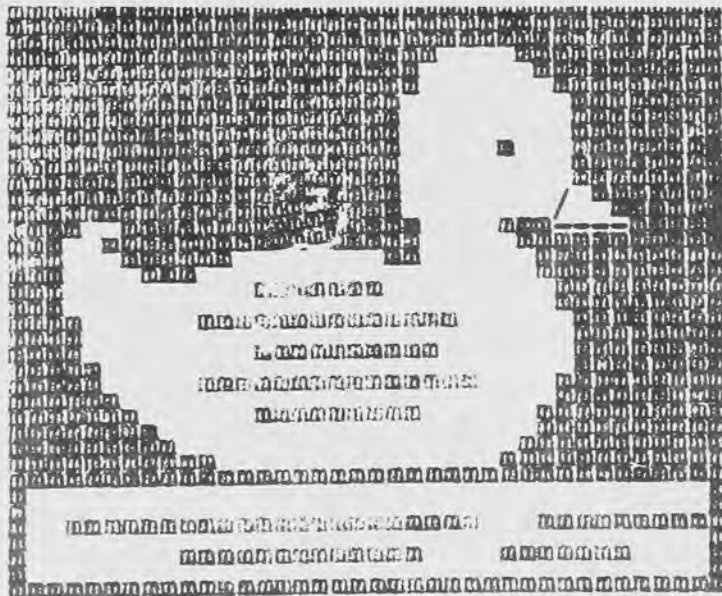

Дзвінка Макар — королева етнічного фестивалю.

СТОРІНКА РОЗВАГИ

Щіла родина відвідує зоологічний город. Якраз фоки дістають свій "обід", (їлять малі рибки) і мама кинула також одну рибку. Найдіть шлях, яким риба перейде до пащі голодних тварин.

Зробіть це самі!

Як вмієте орудувати машинкою до писання, спробуйте на ній зробити таку качечку. Якщо Вам удасться, просимо переслати до нас.

РОЗГАДКА ДО РЕБУСА З ЧИСЛА ЗА БЕРЕЗЕНЬ

Дивлюся: — — — — —

Аж кінь летить, копитами
Скелю розбиває!

А на коні сидить охляп,
У світі — не світі,
І без шапки.

Хто ж це такий?

Це той перший, що розпинав
Нашу Україну...

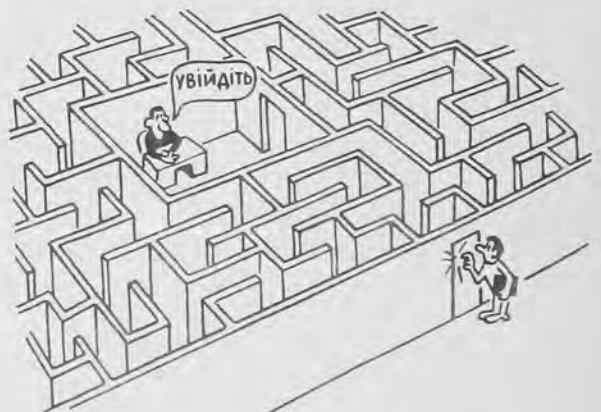
(Сон, Т. Шевченко)

Скільки юнаків і скільки консерв?

Гурток Рекін підготовлявся до дводенно мандрівки і тому купив консерви до їдження. Гуртковий так розділив членам консерви: перший юнак одержав 1 консерву і $\frac{1}{7}$ консерви з тих, які осталися; другий одержав 2 консерви і $\frac{1}{7}$ з тих, які залишилися; третій одержав 3 консерви і $\frac{1}{7}$ з тих, які залишилися, і т. д. При кінці виявилось, що кожний юнак гуртка одержав однакову кількість консерв. Скільки було юнаків у гуртку і скільки консерв одержав кожний юнак?

(Із "Вістей Станиці Дітройт")

Без слів.

КУРІННА ЛОТЕРІЯ НА ПРЕСФОНД „ЮНАКА“

34 Курінь УПЮ-ок ім. 500 Героїнь Кінгіру із своїми чотирма виховницями (останній ряд посередині)

На перших сходах курінного проводу 31 серпня 1973 року, ми виготовили плян праці на поточний рік. Крім систематичних гурткових сходинок, що є підставою юнацького пластування, ми намітили чотири курінні імпрези, а саме: різдвяний ярмарок, змаг за найкращу пластову поставу, льотерію на Пресфонд „Юнака“ і відзначення 20-тої річниці смерті наших Патронок, 500 Героїнь із Кінгіру, що припадає в червні 1974 р.

Різдвяний ярмарок влаштовували ми у дві неділі грудня м. р., а здобуті фонди призначили на роблення добрих діл. Змаг за найкращу пластову поставу започаткували ми на Курінній Раді 7 жовтня м. р., і він триває до кінця серпня ц. р. На тій же Курінній Раді ми започаткували розпродаж льосів на Пресфонд „Юнака“. Підготовкою льосів зайнялися Ляля і Андрій Войтовичі, які саме здавали 3-тю юнацьку пробу, і це було їхнє збірне добре діло, вимагане до 3-ої проби. В льотерії мали ми 25 вигравів, а найважливішим була велика лялька, вбрана в історичний стилевий одяг з часів Мотрі Кочубей. Цей одяг виготовила Ляля Войтович на підставі точних інформацій і рисунку, що їх наш курінь одержав від жіночої організації в Торонті. Ця організація виго-

товила цілий ряд історичних одягів з княжої і козацької доби і показувала їх в часі „Дня Української Культури“ в Ютіці, на якому була присутня і Ляля Вейтович і наші юначки з Ютіки.

Льосування відбулося після відзначення Свята Державности у нашій Станиці, 27 січня ц. р. в Ютіці. Ляльку виграла наша колишня членка, а тепер виховниця в нашому курені, ст. пл. Мира Бубич. Вона погодилася дарувати цю ляльку Пластовому Музеєві в Клівленді.

Сьогодні ми пересилаємо свій даток на Пресфонд „Юнака“ в сумі 200.— дол.

Тепер перед нами залишається ще відзначення наших Патронок — 500 Героїнь з Кінгіру у 20-ліття їхньої героїської смерті. Плануємо це свято відбуті 9 червня ц. р. Маємо надію, що й цей плян ми здійснимо.

С ко б !

Провід 34 Куреня УПЮ
ім. 500 Героїнь із Кінгіру

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ.

Модерні — першої класи — забезпеченні поліси на життя; Допомога окаліцілим і немічним членам; Стипендії і стипендійна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; „Народна Воля“, „Форум“ журнал молоді в анрлійській мові і відпочинкова оселя „Верховина“.

По бліжчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСоюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 266-1775 або до Гловної Канцелярії УРСоюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

ХРОНІКА

КУРІННИЙ ТАБІР 28-го КУРЕНЯ УПЮ-ок У КЛІВЛЕНДІ

Соняшний день 19-го серпня 73 р. застав цілий 28-ий курінь у великому приготуванні. Телефони дзвонять, останні розмови юначок: хто їде, з ким їде, коли їде... Мусимо все точно запланувати, бо це наш перший курінний табір.

Покидаємо Клівленд і після кількох годин збираємося всі на пластовий оселі "Писаний Камінь". Там чекали на нас різні роботи. Треба було розставити шатра, збудувати кухню і столи, поставити щоглу і розтаборитися. Нас було мало — лише 18, але ми швидко все зробили.

Уже першого вечора при вогнику ми вибрали назву для нашого табору і назвали його "Терен бабів". Настрій був бадьорий, головне тому, що коменданткою була ст. пл. Христя Косарчин з Чикаго, яку ми вже добре знали з попереднього трижневого табору. Інтенданткою була ст. пл. Христя Гавур, яка дбала про харчі та виказалася дуже справним завідуванням кухнею. Ми приготували собі самі їжу, а в ній різні екзотичні страви, як "спагетті", "вареники", "енчіляда а ля Пласт", "касеролі з рижу й городини" і хліб з часником. На десерт було морозене, компот, а навіть "крім пай" — хоча все це приготувати забирало багато часу і вимагало роботи.

Раній наказ і порядок дня відчитувала нам наша писарка, ст. пл. Адя Телішевська, а бунчужною була кожного дня інша юначка так, що ми мали нагоду ознайомитися з обов'язками бунчужної.

Програма зайнять змінювалася щодня, і час проходив дуже швидко. Ми ходили на прогулянку до стейтового парку, де спиртно канойкували на великому водному резервуарі, мали теж цікаву теренову гру, в якій частина таборовичок була перебранна за емігрантів до Америки, а друга за "замеріканізованих" емігрантів. Звичайно нормального дня ми ходили купатися, співали, вправляли відбиванку та мали навіть деякі дуже цікаві гутірки.

Юначки у своєму таборі дружньою курінною спільнотою "увіковічилися" на знімці.

В таборі було шість шатер включно з булавним, а ми мали можливість вибрати собі для кожного шатра назву. Використовуючи це, ми назвали себе дуже оригінально, напр. "Гоцидрали", "Алі Баби", "Ішкабабл", "Дерев'яні ложки", "Плюткарки", "Нова доба дає інші красиви".

Як згадуємо тепер ті приємні дні та різні пригоди, то нетерпеливо чекаємо на чергове літо, щоб знову бути учасницями курінного табору.

пл. роз. Марта Телішевська і Марта Шанковська

СНІГ ПАДАЄ, А Я ЗГАДУЮ "СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ" Ч. 6

Дати 18-го серпня 1973 р. я вичікував нетерпеливо. У той час мав початися пластовий табір "Стежки Культури" Ч. 6, які що другий рік влаштовують курені "Перші Стежі".

Хоч бував я в багатьох пластових таборах, зустрічах і спортивних таборах, та "Стежки Культури" були для мене чимось новим. Я знав, що такі табори були в США, але в Канаді це вперше. Слово "стежки" манило мене, бо хто ж не любить ними ходити, але "культура" нагадувала школу, а про школу думати на вакаціях не хочеться. Але переборовши страх "культури", 18-го серпня опівдні я вже стояв у лавах між сотками пластової молоді на площі Пластової Січі в Грефтоні. У той час торонтська станиця святкувала 25-ліття свого існування, і ми, учасники табору "Стежки Культури", брали в цьому святі участь, а також починали наш двотижневий табір.

Коменданткою табору була пл. сен. Оксана Бризгун-Соколик. Завдяки провові табору програма була дуже добре й цікаво підготована. Нас відвідували мистці і письменники, які мали дуже цікаві гутірки та показували нам мистецтво у практиці. Дереворити п. Я. Гніздовського захопили мене, визначний архітект Р. Жук показував нам прозірки своїх прекрасних проєктів українських церков. Письменник Улас Самчук обдарував нас своїми творами. Проф. І. Коляска розказав нам про переслідування і освітню систему в СРСРському Союзі.

Мені неможливо перелічити всіх, бо можна б багато про наших шановних гостей цікавого написати. Ми вдячні їм, що не дивлячись на рекордову спеку вони не жаліли трudu й приїхали до нас.

Наша шановна комендантка, пл. сен. О. Бризгу-Соколик, зі своїм "штабом" подбала, щоб наші "стеж-

ки" також були круті та цікаві. І так ми були два дні в Стратфорді, де в театрі ми бачили п'єси Гоголя та Шекспіра і чули концерт славного гітариста О. Гілії. Успішний та приємний наш побут у Стратфорді підготувала пл. сен. Іроїда Винницька.

Мушу також подякувати провідові табору за дозвіл, а п. Ярославів Соколиківі, що після театру завіз Марка Янішевського і мене на спортивні змагання на "Веселці", де в неділю ми здобули в бігах дві медалі: Марко золоту, а я срібну. І хто може сказати, що стежка до спорту не веде через культуру? Під кінець табору ми відвідали телевізійний канал 11 у Гамілтоні завдяки п. Ольховому, а також мали зустріч з місцевими пластунами. Далі ми поїхали до Ніягари і бачили виставу Бернарда Шоу.

Та все кінчається і з жалем мусіли ми роз'їхатись. Мушу однак ствердити, що стежки учасників табору продовжувались, але вже без

Провід, булава, учасники табору "Стежки Культури"

Ч. 6 і гості: Уляна Любович та Т. Гніздовський.

Фото: Андрій Яців

проводу, і я залишився в Андрія Яцева, нашого таборового фотографа, і помагав йому прощати тих, що мали перед собою далеку дорогу, бо учасники "Стежок" були з далеких сторін США, Канади та Європи.

Я мушу сказати, що не лише провід табору, але й учасники були "грейт", і тому табір був такий успішний. Мушу признатись, що я вперше не жалкував, що цього ро-

ку не було спортивного табору, а замінили його "Стежки Культури". Я маю надію, що в майбутньому будуть відбуватись такі табори в Канаді частіше, і я пляную бути їх учасником. Управі табору і гостям, що відвідували нас, спасибі за Ваш труд.

Пам'ятки і спомини з табору "Стежки Культури" Ч. 6 у Канаді залишаться у нас на ціле життя.

ст. пл. Роман Мороз

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ

У лютевому числі "Юнака" за 1974 р. на сторінці 26-й у тексті "Пісні рисів" пера В. С. Левицького зроблено непотрібно поправки при мовній коректі так, що вони змінюють ритм і текст незгідно із інтенціями автора.

Технічна редакція просить пробащення в автора, а в тексті пісні просить зробити оці поправки:

I. 1) Перенести другий рядок із другої строфи на кінець першого рефрену та змінити цей рядок на "Бо ми рисі". 2) У першому рядку останньої строфи має бути: "Рись проворний, рись моторний".

II. Також у пісні "Марш Вовків-сіроманців" (дивись "Юнак" за грудень 1973) просимо у тексті третьої строфи змінити "Хто з вас зайцем підшитий" на "Хто з вас зайцем підшитий", а в останній строфі в першому рядку поправити: "є" на "в", щоб було: "А в кім серце б'є завзяте".

ПРОСИМО ВИПРАВИТИ

У тексті "Пісні Рисів", поміщеної у лютевому числі "Юнака" стор. 26 просимо поправити останню стрічку у першому рефрені "Бо ми рисі" замість "Бож рисі ми!", а в останній строфі перший рядок має бути "Рись проворний, рись моторний" замість "Рись жвавенький рись моторний".

*Хто з вас зайцем підшитий,
А в кім серце б'є завзяте,
Бо ми рисі
Рись проворний, рись моторний,*

АРКА ЗАХІД

це не лише

**модерна українська книгарня
і крамниця гарних дарунків,
але також**

справжній мистецький осередок
для обслуговування українців
Торонта та дооколичних місцевостей.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, образи, кристали, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST

2282 Bloor St. West,

Toronto 21, Ont.

Telephone: 762-8751

ПРОГРАМА ДЛЯ ВСІХ КАНАДЦІВ

Багатокультурність - це пізнання інших канадців

Одна країна... багато культур — це Канада. Це є та Канада, яку Канадський Уряд хоче увіковічнити, бо він переконаний, що багатокультурність збагачує *усіх* канадців цінним людським досвідом.

Під сучасну пору діє цілий ряд багатокультурних програм, які мають за мету допомагати й заохочувати до індивідуального культурного вияву та багатокультурного обміну. Основне завдання цих програм — це поглиблення співучасті усіх етно-культурних груп у головній течії канадського життя та забезпечення передачі вартостей цієї різноманітної спадщини теперішнім і майбутнім поколінням.

Взаємне розуміння різних культурних традицій спричиниться до зміцнення національної єдності Канади, бо воно ширитиме толеранцію та цінення усіх наших співгромадян-канадців, як рівнож їхньої культурної спадщини.

Багатокультурні осередки стануть місцем зустрічей для етно-культурних груп

Призначено дотації на заснування багатокультурних осередків по цілій Канаді для людей усіх культур, які будуть зустрічатися і обмінюватися ідеями, проводити координовані програми в ділянках театру, народного й ужиткового мистецтва, інформації, дискусій, навчання музики й танців, виставок та товариських імпрез.

Канадська програма ідентичності стимулює народне й ужиткове мистецтво та літературу

Ця нова головна програма буде заохочувати до мистецької творчості, ужиткового мистецтва, танцю, драми та видавання прози й поезії. Інтегральною частиною цієї програми є ціла серія фестивалів народного мистецтва й театральної штуки. Усі канадці матимуть можливість познайомитися з культурною діяльністю та вартостями, які випливають з різних спадщин канадців.

Національний Етнічний Музей зберігає документи

Цей Архів створено на доручення федерального уряду з завданням зберігання архівальних документів та демонстрування всім канадцам, який вклад зробили різні культури при розбудові Канади. Архів популяризується через етнічну пресу й етно-культурні організації, щоб у цей спосіб заохотити до збирання матеріалів серед усіх канадців. Серед документів є протоколи засідань, спогади, світлинки, листи, звітлення, фільми, рідкісні газети і книжки... усе, що має два чи двісті років.

Національна Рада Фільмів включається в дію

Фільмова Рада співпрацює з багатокультурною програмою для продукції фільмів, які зображають модерне життя канадців різного походження. Рада також займається дублюванням існуючих фільмів на мови батьків і розповсюднює їх серед різних організацій та груп по цілій Канаді. Якщо ви зацікавлені побачити якийсь із цих фільмів, зверніться до нашого окружного бюро й там урядник для розповсюдження фільмів прийде вам з послугами. Фільмова Рада також продукує допоміжні службово-зорові матеріали для вжитку у навчанні.

Національний Музей Людини проводить досліді та збирає культурні матеріали

Канадський Осередок для студій фолклорної культури при Національному Музеї Людини займається дослідями в ділянці історії канадських культурних груп, фільмує, записує на плівці та збирає колекції предметів, які є наочними доказами вкладу, зробленого для Канади різними культурними групами. Цей матеріал виставляється в Оттаві та по цілій Канаді у формі переїзджих виставок. Якщо ви маєте якісь пам'ятки з піонерських часів, як-от: господарські предмети, народний одяг, прикраси, декорації, які можуть збагатити цю колекцію, просимо скontaktуватися з'бюрами поданими внизу.

Національна Бібліотека дає фонди на закуп книжок

Національна Бібліотека втримує відділ багатомовної літератури. Вона купує книжки в мовах інших, ніж англійська і французька. Ці книжки розсилатимуться по цілій Канаді й вони стануть засобом для рідшення мов.

If you would like further information, please contact your nearest office

ST. JOHN'S, Newfoundland
Sir Humphrey Gilbert Bldg.,
6th Floor, P.O. Box E5368,
Duckworth Street,
St. John's, Newfoundland
A1C 5W2
Telephone: (709) 722-6181

HALIFAX, Nova Scotia
Trevor Mart Bldg.,
423 4th Floor, Scotia Square,
Halifax, Nova Scotia B3K 2Y5
Telephone: (902) 426-6220

MONCTON, New Brunswick
1222 Main Street, 4th Floor,
Terminal Plaza Bldg.,
Moncton, New Brunswick
E1C 1H6
Telephone: (506) 858-2028

STE. FOY, Quebec
1141 Route de l'Eglise,
5th Floor, Ste. Foy,
Quebec G1V 3W5
Telephone: (418) 694-3831

SHERBROOKE, Quebec
Room 500, Royal Trust Bldg.,
25 Wellington Street North,
Sherbrooke, P.Q. J1H 5B1
Telephone: (819) 565-4772

TROIS RIVIERES, Quebec
Room 205A, 550 Bonaventure,
C.P. 335,
Trois Rivières, P.Q. G9A 5G4
Telephone: (819) 375-4846

MONTREAL, Quebec
Room 2101,
1080 Cole du Beaver Hall,
Montreal, Quebec H2Z 1S8
Telephone: (514) 283-4780

NORANDA, Quebec
243 Rue Murdoch,
C.P. 395, Room 3,
Noranda, P.Q. J9X 5A9
Telephone: (819) 762-4512

OTTAWA, Ontario
Room 306, 77 Metcalfe Street,
Ottawa, Ontario K1P 5L6
Telephone: (613) 996-5977

TORONTO, Ontario
55 St. Clair Avenue East,
Room 313,
Toronto, Ontario M4T 1M2
Telephone: (416) 966-6554

HAMILTON, Ontario
150 Main Street West,
Suite 504,
Hamilton, Ontario L8P 1H8
Telephone: (416) 523-2355

SUDBURY, Ontario
Room 320, Federal Building,
19 Lusk South,
Sudbury, Ontario P3E 3L4
Telephone: (705) 673-1121

LONDON, Ontario
395 Dundas Street,
Postian Bldg., 2nd Floor,
London, Ontario N6B 1V5
Telephone: (409) 679-4335

THUNDER BAY, Ontario
Room 213, Federal Building,
33 Court South, Station P,
Thunder Bay, Ontario
P7D 2W6
Telephone: (807) 345-1451

WINNIPEG, Manitoba
The Canadian Grain Comm.
Bldg., Room 201,
303 Main Street,
Winnipeg, Manitoba R3C 3G7
Telephone: (204) 985-2847

REGINA, Saskatchewan
10th Floor,
1867 Hamilton Street,
Regina, Saskatchewan
S4P 2C2
Telephone: (306) 525-6155

EDMONTON, Alberta
Room 310,
Sir Alexander McKenzie
Bldg.,
9828-104 Avenue,
Edmonton, Alberta T5J 0J9
Telephone: (403) 425-6730

VANCOUVER, British Columbia
1525 West 8th Avenue,
2nd Floor,
Vancouver, B.C. V6J 1T5
Telephone: (604) 732-4252

HON. STANLEY HADASZ
Minister of State
Multiculturalism
Canada

ЧИ ВИ СПОСТЕРЕЖЛИВІ?

Не думаю, що воно важко знайти 20 різниць, коли знаємо, де за ними глядіти. Але шукаймо різниць там, де їх не сподіваємось.

Ось у "Юнаку" з грудня 1973, стор. 9, є статейка про українського фотографа Я. Левцуна. В тексті подано, що його можна часто зустріти на українських імпрезах, де він своєю "Ляйкою" фотографує цікаві постаті чи події. А тим часом на світлині Я. Левцун держить у руках не "Ляйку", але "Нікон"...

Або в тім же числі на стор. 19 в замітці "Приклад гідний наслідування" написано таке: "...Ось перед нами їхній лист, враз із чеком на велику суму 105 дол. і 50 центів...". А зараз під цим відпис цього листа з вісткою, що "20-ий Курінь ім. М. Борецької і 44-тий Курінь ім. О. Джиджори у Ньюарку пересилають на пресовий фонд "Юнака" 143.50 дол."

Очевидно, все це "друкарські чортики". Але хто їх завважив? Може б поширити нашу гру й на такі речі. Все це мало б на цілі заставити нас точно вичитувати цілого "Юнака".

Т. Д.

Від редакції:

Ми незвичайно раді, що маємо таких пильних читачів нашого журналу, як друг Т. Д. Але і його бистрому зорові просмикнулися ще інші технічні помилки в цьому ж грудневому числі "Юнака", на які нам звернули увагу інші наші читачі, а це: На ст. 8 прегарна фотознімка пл. сен. Ганушевського поміщена навиворіт, а на ст. 12 підписи під знімками Зої Когут та Ірини Кобзар-Залеської перемішані, що стало причиною до дотепного вірша Зої Когут, який ми вже містили.

Тому закликаємо наших читачів йти за прикладом друга Т. Д. і вести цікаву гру "Чи Ви спостережливі" у кожному "Юнакові" та писати нам про помилки, які Ви знайшли.

ДО ПОЧИТУВАННЯ СВ. МИКОЛАЯ

Становище Ватиканської Күрії щодо почитання деяких святих, а між ними св. Миколая і св. Юрія, заторкує радше латинську (римську) католицьку церкву і не має впливу на інші католицькі церкви. Оба цитовані святі є святими східних церков, і там їх почитання не підпало зміні. Можна б зазначити, що наша українська церква має теж деяку кількість своїх святих, яких може й немає в списках латинської церкви. Святі Володимир і Ольга, Борис і Гліб, Антоній і Теодосій Печерські є в списках нашої церкви, і ми почитасмо їх.

Почитання св. Миколая Чудотворця таке велике серед українського народу та в українських церквах, що його образ поміщений звичайно в іконостасі поміж головними (намісними) образами (Ісус Христос, Пречиста Діва, Патрон Церкви і св. Миколай).

Т. Д.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п.

ЄВГЕНА ДАНИЛЮКА

Батька пл. юнаків Нестора і Адріана
склали \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"
друзі з 3-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи
Нью-Йорк, США

Замість квітів на свіжу могилу
св. п.

ЛАВРА ВЕРЕМЧУКА

нашого Дорогого Вуйка і Батька
пл. юн. Юрія і Павла
складасмо \$15.00 на пресовий фонд "Юнака"
пл. юн. Софія, Петро і Андрій Коропеї
Лінкольн, США

Замість квітів на могилу
бл. п.

ЛІДИ ГОДОВАНЕЦЬ-ГАВРИЛЯК

складасмо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"
Стефанія і Микола Строкони, Савт Стратфілд,
Австралія

Замість квітів на могилу
св. п.

проф. ІЛЛІ ВИТАНОВИЧА

складасмо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"
Сиротюки

Пластуні і пластуни в Торонті!

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ В КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Свято-Миколаївської Парафії в Торонті

- Кредитівка платить від звичайних вкладів з правом виписувати чеки
- Кредитівка уділяє позики на догідні сплати.
- Урядові години: від 11 год. вранці до 7 ввеч., а в суботи від год. 10 до 1 по полудні.

7%

ST. NICHOLAS CREDIT UNION LTD.

4 Bellwoods Ave.

Tel.: 366-4529

Toronto, Ont. M6J 2P4

**ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ
ВЕЛИКОГО ПРИЯТЕЛЯ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА
і "Юнака"**

сл. п. пл. сен. кер.

ВОЛОДИМИРА ДАРМОХВАЛА

члена 5-го Куреня УПС "Червона Калина"

на Пресфонд "Юнака" зложили:

по 25 дол.

пл. сен. Володимир Воловодюк, пл. сен. Ольга і
Микола Кузьмовичі, пл. сен. Микола Ценка.

по 20 дол.

п. Осип Дибя, пл. сен. Зірка і Роман Воронки, пл.
сен. Віра і Павло Дорожинські, пл. сен. Люба і Тео-
дор Крупи, пл. сен. Ярослав Падох, пл. сен. Ярослав
Рак, пл. сен. Роман і п. Омеляна Рогожа, пл. сен. Ігор
Сохан.

по 10 дол.

п. Володимир і Юля Безсонів, п. Микола Вігун, пл.
сен. Дарія і Ярослав Бойдуник, пл. сен. Остап Винник,
пл. сен. Оля і Тарас Гунчак, пл. сен. Іван Галій, п. Ро-
ман Кобрин, пл. сен. Атанас і п. Євгенія Міляничі, пл.
сен. Ярослав Ратич, пл. сен. Уляна Старосольська, пл.
сен. Роман Соболь, п. Ростислав Соболь, пл. сен. Во-
лодимир Стойко, пл. сен. Богданна і Євген Титла, пл.
сен. Маркіян Титла, пл. сен. Ярослав і п. Іванна Па-
рахоняк, п. Анна і Микола Тимків, п. Оксана і Бог-
дан Раки, пл. сен. Марта Ярош.

по 5 дол.

ст. пл. Євген Брожина, пл. сен. Галина і Тарас Гір-
няк, ст. пл. Нестор Голинський, п. Іван Винник пл. сен.
Іван Лучечко, пл. сен. Ольга Качмарська, ст. пл. Сте-
пан Рудик, ст. пл. Лев Чировський.

Разом — 465 ам. дол.

На Пластовий Дім в Нью-Йорку зложили:

50 дол. пл. сен. Любомира і Михайло Пежанські.

25 дол. пл. сен. Володимир Корнага.

15 дол. п. Григорій Швайковський.

по 10 дол.

пл. сен. Тиміш Вілостоцький, п. Ірена Небелюк, п.
Ярослав Небелюк, п. Гриць Яремчук.

5 дол. п. Атель Демчук.

Разом — 135 дол.

На Курінь "Червона Калина"

5 дол. п. Артель Демчук.

Замість квітів на могилу

св. п.

проф. ЛЕВА М. ПОПОВИЧА

члена-основника Пластової Станиці в Нью-Йорку,
Голови Осередку УПС, члена Станичної Пластової
Ради, активного пластового і громадського діяча
в Краю і на еміграції

склали на пресовий фонд "Юнака"

\$15.00 Ярослава, Анатоль і Олесь Поповичі,

\$10.00 Михайло і Стефанія Халупи,

\$5.00 Михайло Добромільський.

Замість квітів на могилу

св. п.

ІВАНА ЗЕЛЬСЬКОГО

складасмо \$40.00 на пресфонд "Юнака",

Родині Покійного висловлюємо найглибше співчуття.
По \$10.00 склали: Василь Мизак, Атанасій Сваричев-
ський, Богдан Стефанович, Володимир і Ольга Осеред-
чуки, Кренфорд, США.

Замість квітів на могилу

бл. п.

ІВАНА ЗЕЛЬСЬКОГО

складасмо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"

Управа Читальні "Просвіта", Вінніпег, Канада

Для вшанування пам'яті

замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. інж. ОКСАНИ ДУЧИМІНСЬКОЇ

складаю \$30.00 на пресовий фонд "Юнака"

Софія Кічоровська, Чикаго, США

Замість квітів

на свіжу могилу

п. Т. ЯРЕМКА

10 дол. на пресфонд "Юнака" зложили

Петро і Стефа Кашуби з Нью-Йорку

враз із щирими висловами співчуття для Родини
Покійної.

Замість квітів на могилу

бл. п.

ЛЮБОМИРИ КОВЧ

складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"

і одночасно складаю пл. сен. Христі Ковч,
колишній юначчі могой гуртка "Волошки"
у Берхтесгадені, найсердечніше співчуття по
втраті найдорожчої Матусі

пл. сен. Мирослава Гук, Клівленд, Огайо, США

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. кер.

ВОЛОДИМИРА ДАРМОХВАЛА ЧК

складають на пресфонд "ЮНАКА"

Братчики Пл. Загону "ЧЕРВОНА КАЛИНА"

Пл. сен. Володимир Ерденбергер — 25.00 дол.

Пл. сен. Павло Клим — 5.00 дол.

СПИСОК ДАТКІВ

на пресовий фонд "Юнака",
що вплинули до 19 березня ц. р.

США:

Із збірки після смерті св. п. пл. сен. Володимира Дармохвала, замість квітів на його могилу	495.00
Замість квітів на могилу пл. сен. Володимира Дармохвала ЧК братчики Пл. Загону "Червона Калина" пл. сен. Володимир Ерденгергер	25.00
Пл. сен. Павло Клим	5.00
34-ий Курінь УПЮ-ок ім. 500 Героїнь з Кінгіру, Сиракузи, з різдвяної льютерії	200.00
Замість квітів на свіжу могилу св. п. Івана Зельського, по \$10.00 склали: Мизак, А. Сваричевський, В. і О. Осередчуки, Кренфорд	40.00
Св. п. пл. сен. Володимир Дармохвал перед своєю смертю призначив на пресфонд	30.00
Софія Кічоровська, Чикаго, замість квітів на могилу і вшанування пам'яті пл. сен. Оксани Дучимінської	30.00
Замість квітів на могилу св. п. пл. сен. проф. Лева М. Поповича з Вудгейвен, склали \$15.00 Ярослава, Анатоль і Олесь Поповичі, \$10.00 Михайло і Стефанія Халупи, \$5.00 Михайло Добромільський, разом	30.00
Пл. вірл. Рома Сохан, Джерзі Сіті, замість неприйнятої нагороди від Українського Народного Союзу	25.00
Члени 3-го Куреня УПЮ-ів ім. І. Мазепи, Нью-Йорк, замість квітів на могилу св. п. Євгена Данилюка, Батька їхніх друзів Нестора і Адріана	25.00
Пл. сен. д-р Микола і Ольга Кузьмовичі, Нью-Йорк, з нагоди радісної події, народин внучка Миколи, Юрія Савицького, сина ст. пл. Христі і Юрія Савицьких з Нью-Йорку	25.00
Пл. юн. Софія, Петро і Андрій Коропей, Лінкольн, замість квітів на могилу св. п. Лавра Веремчука, їхнього Вуйка і Батька пл. юн. Юрія і Павла	15.00
Замість квітів на могилу проф. Іллі Витановича, п-во Сиротюки	10.00
Пл. сен. Мирослава Гук, Клівленд, замість квітів на могилу бл. п. Любомири Ковч, Матері пл. сен. Христі Ковч	10.00
Пластунки з Кентону	10.00
Петро і Стефанія Кашуби, Черрі Гілл, замість квітів на могилу св. п. Т. Яремко	10.00
Пл. сен. д-р Богданна Салабан, Боффало	6.50
Д-р Марія Дицьо, Левістон	5.75
Ст. пл. Оленка Сайкевич, Еггертсвілл	5.00
Пл. сен. Ярослав Ганкевич, Чикаго	5.00
Пл. сен. Петро Содоль, Бронкс	3.00
Пл. юн. Марта Демчишин, Рарітан	2.50
Ст. пл. Зірка Стебельська, Ньюарк	2.50
Пл. сен. Ольга Осередчук, Кренфорд	2.50
Ст. пл. Богдан Сененко, Джерзі Сіті	2.50
Пл. юн. Ростислав Сторожук, Воррен	2.50

Ст. пл. Зірка Смаль-Стоцька, Парма	2.50
Пл. юн. Оксана Гаврилюк, Нью-Йорк	2.50
Пл. юн. Марія Горб, Шаумбург	2.50
Пл. юн. Люба Корній, Чикаго	2.50
Пл. сен. Дарія Якубович, Парма	2.00
Пл. юн. Богдан і Євген Сосяки, Лейтем	1.50
Пл. юн. Христя Сірко, Парма	1.50
Пл. юн. Юрій Миколаєвич, Гайд Парк	1.25
Пл. юн. Христя Ракоча, Філадельфія	1.00
Пл. юн. Юрій Мичковський, Клівленд	1.00
Пл. юн. Орест Кальба, Воррен	1.00
Ст. пл. Дарія Демянчук, Парма	1.00
Пл. юн. Ігор Поліщук, Балтімор	0.50
США разом	\$1013.50

КАНАДА:

Товариство Читальня "Просвіта", Вінніпег, замість квітів на могилу св. п. Івана Зельського	10.00
Пл. юн. Богданна, Катруся і Григорій Долішні, Ст. Кетерінс	10.00
Діти Рідної Школи ЛВУ, Торонто, із збірки "діти-дітям"	5.00
о. Іван Сиротинський, Торонто	5.00
Д-р Т. Снігурович, Вінніпег	5.00
Пл. юн. Петро і Люба Вериги, Торонто	3.50
Пл. юн. Адріан і Даня Лужба, Ст. Кетерінс	3.00
Ст. пл. Ольга Коробайло, Ст. Кетерінс	3.00
Пл. юн. Галя Венеш, Торонто	2.50
Ст. пл. Люба і Леся Бойко, Едмонтон	2.50
Пл. юн. Юліан Генік-Березовський, Вестон	2.50
Пл. юн. Марія і Юрко Лехіцькі, Торонто	2.50
Пл. юн. Володимир Петрига, Торонто	2.50
Пл. юн. Наталія Наливайко, Гамільтон	2.50
Ю. О. Сироїд, Еспаноля	2.50
Пл. юн. Яромир Ковальський, Торонто	2.50
Пл. юн. Роман Мороз, Гамільтон	2.00
Пл. юн. Марко Янішевський, Торонто	2.00
Пл. юн. Орест Решітник, Оттава	2.00
Пл. юн. Андрій Бережницький, Ляшін	2.00
Пл. юн. Наталія Махно, Гамільтон	2.00
Пл. юн. Євгенія Кінаш, Торонто	1.75
Богдан Воднарук, Торонто	1.50
Пл. юн. Андрій Перекліта, Торонто	1.00
Ст. пл. Тарас, Віра і Тереня Ількові, Едмонтон	0.50
Ірина Островська, Торонто	0.50
Пл. юн. Юрій Іванчишин, Вестон	0.50
Канада разом	\$80.25

ІНШІ КРАЇНИ:

Австралія:

Стефанія і Микола Строкони, Савт Стратфілд, замість квітів на могилу бл. п. Ліди Годованець-Гавриляк	10.00
--	-------

Пл. сен. Оксана Тарнавська, Гленрой	4.00
-------------------------------------	------

Великобританія:

Пластова Станиця Вольвергемптон	4.73
Пл. сен. Роман Гринаш, Манчестер	3.00
Музична Група "Ліра", Манчестер	2.37

Німеччина:

Пл. сен. інж. Василь Ісаїв, Аахен, Німеччина	5.25
Інші країни разом	\$ 29.35
Усі разом	\$1123.10

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5¼% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

- Ощадністеві вклади без права виписувати чеки
- Термінові вклади (більші суми) на 2 і більше років

5½ %

6½ %

- Студійні ощадністеві вклади на 7%!
- При виплатах уживайте наших чеків!
- Дасмо позики на догідні сплати!

Складайте Ваші ощадності
у кредитовій кооперативі

»БУДУЧНІСТЬ«

Buduchnist (Toronto) Credit Union Ltd.

140 Bathurst Street — Toronto 2-B, Ontario
Phone: 366-9863 & 366-4547

Друкарня
КИЇВ

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком
 - кораблем
 - поїздом
 - автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

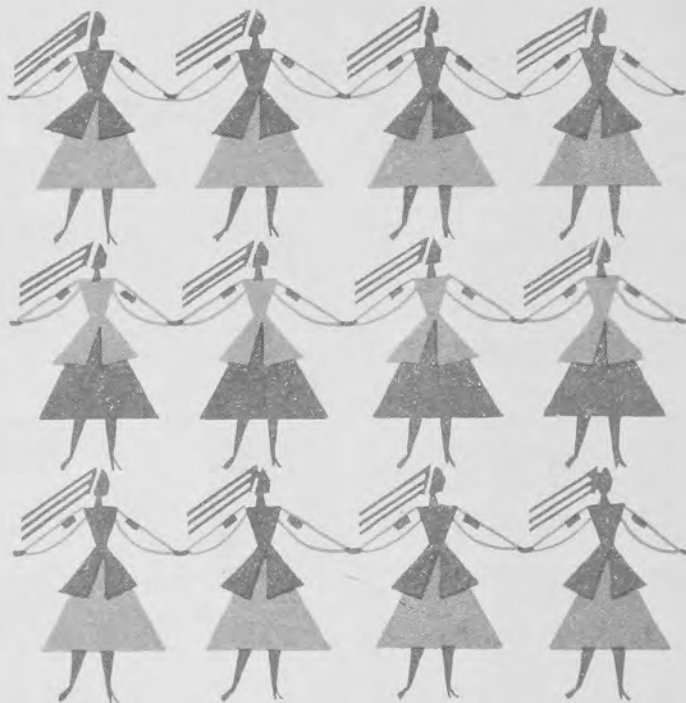
YUNAK Magazine

2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

ЮНАЧКИ! Підготовляючись до святкування Великодня, будете шукати за текстами й нотами до ягілок. Звертайтеся за ними до пластової крамниці "Плай". 65 мелодій на два голоси, повні тексти та вказівки до хороводів найдете у книжечці Олександра Бариляка, Львів, 1932, а ціну \$2.00, яку Вам вишле крамниця. Адреса:

"PLY" CO-OP. LTD., 768 Queen St. West
Toronto, Ont., Canada M6J 1E9

ЯГІЛКИ

A large, stylized decorative flourish or ornament that starts from the bottom left of the word 'ЯГІЛКИ', loops under it, and ends at the bottom right. It has a calligraphic, swirling appearance.